

dit, ingenti inde abacta præda, paulo post reuersus à fratre trucidatur, qui parricidij pœnas mox dedit. Nam in conuiuio quod sumptuosum parauerat anno MCCCCLXXII. inuita ti Genuenses & Veneti iudices, quos Baliuos appellant, ac de confessu & loco concertantes, Genuenses ægre tulerunt, quod regis sententia Veneti essent prælati, quapropter in eum coniuuauere. Re patefacta, rex coniuratos quotquot aderant una die è fenestris prætorij deiecit, reliquis ad unum, qui Cypri agebant ex ea natione, necatis. Genuenses hoc accepto nuncio, classem armant: ex improvisoq; insulam confestim inuadunt: regem cum coniuge capiunt: ac domum cum præda ingenti in triumphum ducunt. Regina, q; prægnans esset, in custodia peperit, Ianum nomine: quod Genuæ, quam Ianuam corrupte uocant, natus esset: tandem uterq; dimissus sub tributis conditione, & Famaugusta quod Cypri est emporium, sibi retenta. Ianus igitur patri succedens, à Sultano Ægypti Melchella, ob memoriam paternæ inimicitie simul & iniuriæ inuaditur, dumq; classi classe occurrit, capitur ab hoste unâ cum Nicostia: urbs diripitur atq; incenditur, ipse postea CXXX. milli. aureis sese redemit, tributum pendere pollicitus. Huius duo fuere liberi Ioannes, & Anna, quam Ludouico Ludouici Sabaudiensis ducis filio locauit: Ioannes autem regno successit, uir singulari mollitia præditus, qui ex Helena Theodori Despoti Ioannis Palæologi imperatoris Constantinopolitani fratris filia Carlota tantum suscepit, ex concubina uero Iacobum, Filiam Ioanni cuidam ex genere Lusitanorum regio locauit, qui soceri regni res cunctas administrabat: demum ueneno sublatus est opera cuiusdam, qui causa illius rebus ac loco, quem præcipuum apud regem tenebat, deiectus fuerat. Carlota deinde Ludouico Ludouici Sabaudie ducis filio eius patrueli tunc absenti iterum nupsit. Iacobus uero præsul Nicostien. à parentibus factus pontifice minime probante. At ille post mortem eorum spreto sacerdotio regnum inuadit. Ludouicus interea Carlote uir è Gallia aduersus ac classe instructus Iacobum de regno deiecit. Hic ad Sultanum confugiens eius ope restituitur, Ludouicus cum in arcem Nicostie confugiẽtem expugnat. Regnum quoq; integrum cum Famaugusta, quam ad eam usq; diem Genuenses tenuerant, adeptus, utq; perpetuo munimento firmaretur, Catharinam Marci Cornarij patritij Veneti filiam in matrimonium duxit, quam senatus in filiam adoptauerat dote adsignata. Hæc post annum uidua ac prægnans relicta posthumum pepererat infantem. Quo breui tempore pereunte regnum iure hereditario ad Venetos peruenit, anno MCCCCLXX. Ludouicus interea ad sedes paternas remeauit. Quumq; ocio magis diuinisq; rebus quàm imperio natus esset, in solitudinẽ apud Ripham supra lacum Lemannum usq; ad extremum se recepit. At Carlota uirago minime quiescens dum obsideretur statuit in Italiam Romam ad Sixti pontificis opes confugere: à quo pecunia tantum adiuta ad Sultanum inde in Ægyptum transfretauit, apud quem triennium auxilij expectatione quum frustra triuisset: re infecta Romam reuertit, ubi unâ cum Cyprijs comitibus honesti ordinis eiusdem Sixti liberalitate ac misericordia usq; ad extremum uitæ tempus uixit. Cyprium & Rhodum Sultanus suæ ditionis ac regni Hierosolymitani esse dicitur. Turcarum uero rex Othomanus de Rhodo quod proximus sit eius litatori tantum contendit. Ciuitates Cypri plurimę nominantur quæ iam interiũ. Hæc solum in codices filci relate. Nicostensis metropolitana, Paphensis, Famaugustana, Anteradenis, Limothonie. Ex his Paphum condidit Agapenor, qui dux classis Arcadum in bellum Troianum, in reditu in Cyprium appulit, author Pausanias.

R. VOLATERRANI COMMENTARIORVM
VRBANORVM LIBER X.

ASIA

Taurus mons
quot nomina
commutet.

ASIA deinceps perscribenda par reliquis duabus, Tanai & Nilo ac Bosphoro Thracio discreta: dictaq; nonnullis ab Oceani filia: Herodoto autem à Promethei matre: Lydis uero ab Astæo Atyis filio, unde & gens quædam Sardis Asia dicitur, ut tradit Eustathius. Hanc uniuersam Taurus diuidit, diuersis uis flexuosus ac numerosis nominibus ad cognata Ripheorum iuga ex oriente perueniens. Imaus prima parte sui: deinde Egidis, Paropanisus, Circius, Campodes, Pharpharides, Cora

Coraxes, Orages, Oromades, Niphates, Turus. Atque ubi brachia emittit subinde tentanti maria similis, Sarpedon, Ceraceus, Gargius, iterumque Taurus, portarum tamen nomine unitatem sibi uendicans, quæ alibi Armenicæ, alibi Caspicæ, alibi Ciliciæ nominantur. Quinetiam maria effugiens & contractus: diuersis se gentium nominibus miscet, à dextera Hircanis Caspijs: ab læua Pariedrus, Moschius, Amazonius, Coraxicus, Scythicus appellatus, in uniuersum uero Græce Ceraunus. Arrianus autem lib. v. 1. de gestis Alexandri Magni per Pamphylia & Ciliciam, in Armeniam tendere ait, & hinc in Mediam fectere ad Partæos usque & Chorasmenos, & Bactrianos exuperans congregitur cum Parapaniso, quod Caucaum uocant. Hunc primus è Syriæ regibus Seleucus pater Antiochi magni, ut ait Polybius, ausus est transcendere, ac late dominari. Pars Asiæ potissima ac colonijs græcis frequētissima, Asia proprie appellata est, quæ modo magni Chersonesi duobus utrinque eò coarctantibus æquoribus Ilico & Pontico in mare prominet, ubi Ponti regio continetur. Simulque Chalcedonia, Bithyniæ duæ, Phrygiæ duæ, Mysiæ duæ, Ionia, Æolia, Caria, Lycia, Isauria, Lycaonia, Lydia, Paphylia, Cilicia, Armenia: omnes cis Taurum præter Pamphylia, Lyciam, Isauriam, & Ciliciam. Ponti regio plures continet prouincias, Paphlagoniam, Galatiam, Cappadociam: tempore uero Theodosij VIII. sub eius dioceseos uicario, Pontum Polemoniæ, Pontum Amasiæ. Honoriada, Bithyniam, Paphlagoniam, Armenias duas, Cappadociam. Ab Heraclea usque ad Colchidem Strabo dextram Pontum, læuam Thraciam uocat. In hoc Mithridates XXXII. gentibus quarum linguas nouit imperauit. A Romanis per Sullam, Murenam, Lucillum, & Cottam consules superatus, fortior resurgebat, nisi per Pompeium penitus succubisset: annis quadraginta bello confecto, suis tandem ob crudelitatem inuisus, quum frustra uenenum sumpsisset, ab amico mortem impetrauit: de quo uiro alibi plura. Pompeius Pharnacem eius filium socium populi Romani esse uoluit: Bosphori regem constituit: Pontum prouinciam fecit. Pharnaces in pugna contra Cæsarianos occubantis regnum Cæsaris Mithridati Pergameno, cuius opera in bello Ægypti usus erat tradidit. Post hæc Polemon Ponti magnam tenuit partem, quo extincto Pithodoris eius uxor duobus eius filijs regnum administravit: postremo sub Nerone Pontus omnis in prouinciam redactus est. Nouissimis uero temporibus Turcæ ea loca recuperauerunt è familia Candelorum, ab hinc annos ferè CCL. qui haud diu ab Othomannorum gente nunc omnibus late dominante expulsi fuere. Prima igitur ciuitas ac metropolis occidentem uersus Heraclea est. Cuius Homerus non meminit, sicuti neque Amastris neque Sinopis, quod uidentur post eum fuisse. Huius nominis plures fuere in Sicilia, Libya, Sardinia, Italia, Gallia, Creta, & alijs locis pluribus, quæ à Stephano commemorantur. Deinde Paphlagoniæ sequuntur populi, unà cum Ponticis mixti, seu pars potius Ponti, Paphlagoniam, Plinius Pylemeniam dictam fuisse ait, à Pyle flumine, quod inter Mariandynos & Paphlagonas fluens fertur in Pontum. Eustathius uero & Stephanus, à Paphlagoni Phinei filio dicunt. Eam Philemenes amicus populi Rom. ut scribit Rufus, tenuit: sepe à Mithridate expulsus: deinde restitutus: stirpe denique regia deficiente Neronis tempore prouincia facta est. Gens alioquin barbara, quamuis mixta Græcis, à lepore tamen eorum procul. Cauillus exagitat comicus quendam, ut Paphlagonem uisum, quod in concionibus lingua semibarbara uteretur. Eustathius. Horum populi Mariandyni sunt, oram habitantes usque ad fluuium Parthenium: quos Strabo dicit à Thracia profectos. Horum meminit Eupolis antiquæ comædiæ: *χρυσον γένος, ὄρω θεῶ τὸν μαγαδῶν κτλ.* Apud eos tibicines canere primum Threnos sunt soliti: unde prouerbium, *μαγαδῶν κτλ. μέμνησαι θελων τῆρος.* Threnetici & Cares: unde & Carica Threnetica dicuntur. Huiuscemodi sunt etiam Phryges & Mysii. Quare Æschylus ait: *βοῶ τῆρ μύσιον.* Ferunt authores Mariandynum filium Tityi threneticam ornasse melodiam, eamque patrem Mariæ tibicines docuisse. Hinc Mariandyni authorem sui generis imitati sunt: quem etiam uenando extinctum quotannis in æstate lugent. Hæc Eustathius. Apud eos urbs nobilis altera Heraclea est, Megarensium colonia, Herodoto: Straboni uero Milesiorum, circa quam Acherusia Chersonesus, ubi dicunt Herculem ex inferis Cerberum extraxisse. Arrianus uero sic ait: Mariandyni Paphlagonum gens Sangario fluuiio uicini, ubi Heraclea est, apud quam Cimmerici, qui more patrio uescuntur herba, in aconitum incidentes adfecti sunt, quod

- genus herbae spuma Cerberi ab Hercule extracti, in terram collapsa dicitur peperisse. Ex quo icoma iacit: Cerberum non minus incommoda superis attulisse quam inferis. Caucones populi Straboni, qui iam interiere, ora habitauere post Mariandynos usque ad Parthenium flumen. Hic enim per fines Paphlagonem fluit, a lenitate quasi uirgo sexu, quae Diana ibi latuerit ut indicat Apollonius in Argonauticis. Est & Parthenium mons in Peloponneso. Eustathius. Amastris iuxta sequitur Paphlagoniae metropolis: hodie quoque nominis uestigia retinens, dicta ab uxore Dionysii Heracleae tyranni, filia Oriactis Darei regis fratris, ut ait Strabo. Ea siquidem est trium urbium incolis facta dicitur: Sefanio, Citorio, & Cromna. Citorus enim a Citorio Phryxi filio, ut Strabo, olim Sinopensium emporium: nonnulli Cidorum scribunt. Hanc frequentem buxo Strabo tradit. Virgili. Et argentem buxo spectare Citorum. Cromna nunc ipsa Amastris est. Aegialus, promontorium, ut Apollonius poeta indicat, habet & uicum eiusdem nominis: apud Graecos antepenultima acuitur ad differentiam portus. Est alter Aegialus, qui sub Agamemnonis erat imperio, in medio Sicyonis & Buprasij, ab Aegialeo Inachi filio, est & Thracius Aegialus iuxta Strimonem: Aethiopicus quoque Aegialus iuxta Aegyptum. De hoc autem Paphlagonico Home. *κρωμνάριαι γαλόμα κρη ὑψκλουε ερυθίνεσ.* Quidam Crobialon scribunt. Apollonius sic scribit. Crobialumque ac Cromnam frondosumque Citorum. Qui ethnica scribit testatur Crobialum paruum esse oppidum. Sefanium promontorium Amastridis, ubi primo Phineus rex habitauit. Strabo. Didymus autem Insulam hanc dicit esse. Dicitur autem a Sefanio ibi foecunde proueniente: Eusta. Erithymnos Strabo, in mari pontico prope Paphlagoniam duos esse scopulos dicit a colore appellatos, quod tellus in ea parte rubricare uideatur. Stephanus ciuitatem Paphlagoniae ponit, quam Home. in Catalogo *ὑψκλουε ερυθίνεσ.* Apollonius in Argonautis. *αἰπφόνεσ τε πρῆξινόνεσ ερυθίνεσ.* Inuenit & piscis Erithynus, ob eandem coloris causam cognominatus. Eneti, quos Homerus producere mulos testatur. *ἔξ ερετώμ. ὄθεμ ἡμιόνωμ γλῶσσοσ ἀγροπεράωμ.* Sed & equi magnopere laudantur. Enetis enim equis in Olympia Leonem Lacedaemonium uicisse, autor est Euripides. Enetus fuit Myrmex Dialecticus, cuius meminit Diogenes in 11. Hanc gentem suo iam tempore extinctam, testatur Strabo: hinc Venetos habuisse originem in Italia dixi. Pelamidia portus & statio Paphlagoniae, ubi pelamides piscantur, Strabo. Secunda apud Aeginates Calybes. Tertia apud Byzantium. Aeginates oppidum & fluuius. Steph. Armenon uicus: meminere Menippus in Periplo & Xenophon in ascensione. Tius urbs a Tio sacerdote Milesio, ut ait Philo. Demosthenes uero historicus in Bithyniacis dicit originem a Pataro quorundam habuisse, qui in Paphlagonia res gessit, ciuitatemque Tion quasi Dia, quod Iouem maxime coleret. Stephanus. Tii & Pomponius meminit. Callichorus fluuius apud Heracleam Paphlagoniae, quam supra narraui, sacer Dionysio, quod ibi chorum constituit reuertens ab Indis. Apollonius. *ὠκα δὲ καλλιχόροιο πρὸσ πρὸχοαεσ πεταμοῖο ἡλύθωμ, ἐνδεμ ἔρησι διονυσίωμ ὑιῶ, ἰνδωμ, κνίκα φῦλα λιπώμ κατενάσασθ θήβαε σργιάσαι εἶσαι τε χοροῦσ ἀντροῖο πάροσθμ.* Valerius Flaccus est nostris Callirhoon uocat: Tristes Acherusidos oras Praeterit, & festa uulgatū nocte Lyei Callirhoon, nec uana fides: hic Bacchus & undis Abluit eoo rorantes sanguine Thyrsos. Callirhoes alter in Attica fluuius Plinio. Sinope urbs Graeca, Milesiorum colonia, quam Polybius hoc modo describit: In dextra parte Ponti, ubi Phasidis ingreditur mare, in quadam Chersonneso protendente in pelagus, difficilis aditu a mari uenientibus. Sinopensibus Mithridates bellum intulit, qui subsidium a Rhodijs petierunt. Strabo nobis eam Paphlagoniae ciuitatem uocat, a Milesijs aedificatam, ac bis captam, primum a Pharnace, deinde a Lucullo, gymnasio, porticibus & foro egregie ornatam: Inde quoque sinopicam rubricam est Cappadocia eodem aduectam prouenire. Urbis etymum a puella Sinope ferunt, quae a Ioue amata in hoc loco reperta eum iurare coegit daturum, quod ipsa peteret. Petijt autem perpetuam uirginitatem. Apollonius hanc fabulam pluribus uersibus comprehendit. Alia uult fabula ab Apolline compressam, ex qua natum Syrum, qui Syriae nomen dederit. Sinopensis Regulus quidam Hismael Graecanica secta nostra memoria se sponte Mahumethi Turcarum regi dedit. Haec urbs clara Diogene Cynico est. Deinceps sunt Halys fluminis ostia, nomen habentis a salibus quorum praeterfluit fontes: labitur multus in occidentem, deinde conuersus in Septentrionem per Galatas & Paphlagonas hos Leucosyros terminat. Haec Strabo, Eustath. eius etymum potius *ἀπὲρ τοσ ἀλίμωμαι*, id est, errare existimat, quod uagus diuersis abeat itineribus, ex quo sine aspiratione scribendum, primo autem

autē modo nequaquam. Herodotus dicit eum à monte Armeniae oriri, ac per Cilicum terras boream uersus tendere, ac exeuntem in Phasidem nomen amittere. Adstipulatur & Polybius, qui Sinopem prope Phasidis ostia, non Halys collocat. Cis Halym, terras omnis ac regiones usq; ad Taurū Cræsum possedisse idem est autor: eundem quoq; fluuium cauendum ei Pythias respondit, *κροῖσθ' ἄλλω διαβάς μεγάλῳ ἄρχῳ διαλύσει*. Cræsus Halyn superans dissoluet nobile regnum. Amifus urbs insignis distans à Sinope ad stadia noningenta: Milesiorum, postea Cappadocum principum colonia: hanc Mithridates Eupator muris exornauit. Hæc Strabo. Plinius uero ait, Eupatoriam à Mithridate uocatam, quā cum Amiso coniunxit: eo demum à Pompeio deuicto Pompeiopolis utrūq; oppidū uocatum. Deinde à Phanarea est pars optima Ponti: post eam orientior Pariadra, sub cuius radicibus Cobira sita sunt, stadijs cl. quā Magnopolis australior. Hæc Mithridatis regia erat. Ad. cc. hinc stadia Petra est oppidum, locus altissimus & saxo subsistens circūsyluofus & inaccessus. Ex ea Pompeius thesauros Mithridatis Romam exportauit, Cabiraq; Diospolim nominauit, quam postea Pythodorus rex auxit, Augustamq; appellari uoluit. Post Phanaream Comana Pontica, & Zela urbs ab eodem rege possessa super aggere Semiramidis constructa, ubi templum Anaitidis, quæ ab Armenijs colit. Hæc Strabo. Iuncta huic Amazonum regio, de quibus in Scythia diximus: unde huc cōmigrarunt, & apud Thermiscirā & Sidinam oppida, ac amnem Thermodontem constiterunt. Hic ex Antitauro profluens in Pontum semper glacialis uel æstate, ex quo nominis etymum trahit, crystallum quoq; producit, ut ait Eustath. Iris etiam non minor illo ex Phanarea fluens Straboni: eandem planitiē irrigat præterfluēs Comana Ponti (Nam altera in Cappadocia Comana) & Amasum Strabonis patriā, assūptis sibi Scylace & Lyco apud Thermiscirā Thermodonti cōmixtus in pontū exit. Lycus enim ex Armenia per fines Cappadocia, hæc Cæsareamq; abluens progreditur, donec in Phanarea cum Iri concurrat. Post Sidinam Pharnacia est oppidum munitissimum. Deinde Trapezus græca ciuitas. Ante uero ex Amiso nauigantibus in ora duo promontoria inueniuntur. Herculanum, deinde Iasonium, deinde sinus in quo sunt Cerasus & Hermonassa mediocres habitationes. Hæc Strabo. Herodotus autem Cerasum & Trapezum Sinopensium colonias dicit. Eustathius uero ex hac fructū eius nominis à Lucullo in Italiam exportatum, postq; uictoriam Pompeij, Megalopolim appellatam esse, testatur. Strabo in hoc littore Phazemoniticam ponit, eamq; à Pompeio Megalopolim dictam, & iuxta Phazemonem uicium ampliatis mœnibus Nicopolim appellatum. Trapezus Imperatorem Christianum nostra ætate habuit à Mahumethe Turcarum rege expugnatum: originem à Constantinopolitanis imperatoribus ducebat. Iam inde ab Alexio propinquo Andronici senis Palæologi, quem primum hæc urbs Imperatorem habuit. Censetur & uiro doctissimo, Georgio Trapezuntio, Peripatetico, quē Romæ audiui. Trapezuntii autem imminet Tibarni, Chalybes, Heptacometa, antiquitus Mosynæci appellati, quod turres *μοσῶνας* uocant. Nam hoc genus in turribus & arboribus habitat: hi tres Pompeij cohortes obtruncarunt, dum montana pertransirent. Hæc Strabo. Dionysius uero poeta *δρατεῖς μοσσωίκες*, id est, ligneos Mosynæcos uocat, quod in arboribus seu ligneis habitabant ædificijs. Xenophon, eos uti adipe Delphinorum pro oleo, & nucibus iuglandibus minime scisso putamine, uino austero: præterea corporibus esse teretibus, longitudine ac crassitudine æquali. Calybes, gens pauca & subiecta Mosynæcis uicinis, uiciniq; ex ferri metallis quo abundant quæritantes, ut ait Xenophon. Hos dicit esse Eustath. quos Homerus Halybes. & itē Halyzonas uocat, quos Dius & Epistrophus ad Troiam duxit, & satis ostendere dum oram dicit uenis argenti abundare. *τιλόθρη δὲ ἀλύβης, ὅθρη ἀργύρης ἐστὶ χρυσίου*. Strabo autem Chalybes dicit suo tempore Chaldaeos uocatos, ab Homero autem Halybes: sed Halyzonas nequaquā, dicens eos cis Halym esse. Stephanus item uult, Halyzonas Homerū inter Cares & Lydos posuisse dictos à iactantia diuitiarum quas possident, *ἀλάζων* enim latine iactans. In ora quoq; Ponti Stephanus Calathim ponit, à Calathio ibi repperito sacrificijs apto. hinc & Istrum fuisse poetam, qui de Tragœdia scripsit. In eadem ora Melas & fluuius & sinus & pontus, cuius meminit Eudoxus, apud Sarpedoniam pertram: dictus à Melane Phryxi fratre ibi demerso. Apollonius. *μελάνας διὰ βένθεα πόντου, ἰέμβουι, τῆ μὲν θεήκων χθόνα τῆδε πρυαίαρ*. Nunc Ponti mediterranea dicenda, quæ Galatae, Cappadocesque tenent, Galatae enim Paphlagonibus uicini ad austrum sunt, ac

Amifus

Pōpeiopolis

Phanarea

Pariadra

Cabira

Petra

Comana

Pontica

Zela

Amazones

Thermodon

Iris flu.

Lycus

Thermiscira

Sidina

Amazonum

patria.

Pharnacia

Trapezus

Herculanum

Iasonium pro

montorium

Phazemon

Megalopolis

Tibarni

Chalybes

Heptacometa

Mosynæci

Calathis

Istrus poeta

Melas flu.

Galatae

cis Ha

GEOGRAPHIA

eis Halym. Tres eorū gentes Trogmi, Tolistobogi à ducibus dicti. Tectosagi à gente Gal-
 lica. Hanc regionem post multos errores, Galli occupauerunt, ex quo Galacia, seu Gallo-
 græcia dicta est. Deinde res ad tres duces delata, ut Strabo testat: postremo ad unū Deiotarū
 Deiotarū rex regem à Pompeio factum, cui successit Amyntas, qui pro Antonio in castris fuit: de-
 Amyntas inde ad Augustum transfugit. Quo extincto à Romanis simul cum Cappadocia, ac Ponto
 CN. Manlius prouincia facta. Rufus autem sic de his. Galatas Cn. Manlius Cos. quod Antiochum iu-
 uissent persecutus, & fugientes partim in Olympum, partim in Ancyram, quæ nūc Medi-
 cus dicitur, de arduis in plana detrussit, uictos in perpetuam pacem redegit. Gallogræciam
 Deiotarus rex nobis permittentibus tenuit, ad extremum sub Octauio Augusto in formā
 M. Lolius prouinciæ redactam eam primus M. Lollius Paulinus administrauit. Galatiæ ciuitas An-
 Paulinus cyra, nonnullis Phrygiæ: nam & uicina Galatiæ Phrygia maior est. Apollonius in v. 11. Car-
 Ancyra cæ de hac urbe sic refert: Mithridatem & Ariobarzanem Neclidas auxiliares fuisse Gala-
 tis in bello, quod à Ptolemæo Aegypti rege passi sunt, cuius naues cum Mithridates cepis-
 Pessimus set, tris urbes facti memoriam testantes posuit: Ancyram ab ancoris nauibus ereptis, alterā
 Tania Pessimuntem, tertiam Taniam à nominibus ducum qui ei bello præerant. Arianus autem
 Pessimuntem ἀπὸ τοῦ πέσιμ, id est, cadere è cælo simulachrum matris deum: unde illa Ro-
 Cappadocia mam aduecta. Taniam alij Tabiam uocant. Ad Ancyram, Synodus Ancyrana celebrata,
 ut in iure scribitur Pontificio. Sequitur Cappadocia, quam Halys ab occidente terminat,
 Thermodon ab oriēte, à meridie Cilicia, mediamq; Iris interluit Ptolemæo. Plinius à Cap-
 padoce eius regionis fluuiio uocatam dicit, cum Leucosyria prius diceretur, eandē esse Stra-
 bo quoque adfirmat. Arianus scribit Cappadoces usque ad Euphratem quondam Syros
 Ariarathes uocatos, deinde nomen à Cappadoce Nini filio mutasse. Plutarchus, Cappadociam, Sy-
 Aribarzanes riam uocari dicit à Syro Apollinis & Sinopes filio. Cappadoces, ut ait Rufus, primum lo-
 Archelaus cietatem Po. Ro. sub Ariarathe petierunt, cuius deficiente stirpe, lectus rex Ariobarza-
 nes, & à Mithridate saepe pulsus: Romanorū armis restitutus est, cuius item tertia deficien-
 te prole Archelaus fauente Antonio rex factus, quem Tyberius sub Augusto oratione
 defendit. Imperio deinde succedens eiusdem, blande Romā accersitum non remisit, ac Cap-
 padociam in prouinciā per Germanicum redegit, quæ simul cum tota regione teste Stra-
 bone à senatu in x. diuisa est præturas: uidelicet quinq; Taurū uersus, quæ sūt, Melitina, Ca-
 taonia, Cilicia, Tyanēsis & Isauriēsis. quinq; reliquæ Lauinasina, Sargasina, Serauina, Cha-
 mameriēna, Rhemnena, postea addita & undecima Prætura, regio uidelicet Castabalis &
 Cydistre uicina usq; Derbam Antipatri piratæ sedē. Idē ait autor, Persas primū Cappado-
 ciam in duas Satrapias diuisisse. Deinde Macedonas in duo regna. Quorum alterum pro-
 prie Cappadociam appellabant prope Taurum, alterum Cappadociam magnam prope
 Leucosyria Pontum. Arianus scribit Cappadoces, omnis usque ad Euphratem Syros primū fuisse
 Mazaca uocatos: deinde à Cappadoce Nili filio nomen accepisse. Eustathius, Leucosyros dicit esse
 Casarea dicta nominatos, ad differentiam Syrorum, qui extra Taurum sunt collocati. Mazacam Euse-
 Argeus mons bius ait, pulso Archelao Tyberium, Casaream appellasse, unde Gregorius Nazianzen-
 nus præsul & Basilus fuere. Est & Casarea Apameæ, & Casarea Palæstinæ. Est item
 Melas flu. Mazara ciuitas Seluntinorum. Hæc uero apud Argeum montem sita Straboni & Martia-
 no, apud quam ad stad. x i. Melas fluuius currit ex humili loco nascens, & in Euphratem
 Comana repleuit, ut uicinas regiones multorum milium talentorum, ut ait Strabo damno adfere-
 Cappadocia rit. Comana Cappadociæ plurali numero Emporium nobile quondam, & altera Corin-
 Archelais co. thus frequentia mulierum & lasciuiarum: hic Lunæ fanum quod mensē Pharnacis uo-
 Hylas flu. cant, & Reges ipsi maxime uenerantur. Huc undiq; ad Deæ festum conuenitur. Altera
 Neocæsarea Pontica, supra cōmemorauī. Plinius has ponit urbes, Archelaidem coloniam Claudij Cæ-
 saris quā præterfluit Hylas fluuius, Neocæsaream quā Lycus. Sebastopolim & Sebastā in
 Lycus flu. Colopena regione, quæ Blasio Præfule ac Martyre decorat. Meliū à Semiramide conditū
 Sebastā non procul ab Euphrate. Tyanam inter Cappadociā & Lyciam Tauro occubātem, Apol-
 Melium lonij philosophi patriam: alteram Stephanus in Aegypto ponit. Armenia minor à septen-
 Tyana trione & occasu Cappadociam, ab oriente Euphratem & Armeniam maiorem, à meridie
 Armenia Taurū montem habet: interfecatur autē ab Antitauro: regio tota in præfecturas diuisa. De
 minor. eius origine authores diuersa tradidere. Eudoxus in Geographia colonos eam habuisse
 phryges

Phryges ab initio dicit, moribusq; adhuc Phrygijs pleraq; apud eos agi. Herodotus ab Armeno, qui ex Armenia Thessaliae urbe cum Iasone in his locis res gessit. Antipater III. Rhodiaca historiae scribit ab Armeno heroe Rhodio dicta. Iustinus deinde princeps, ut tradit Eustathius, omnem Armeniam in partes quatuor diuisit: Primam Heptapolim cuius metropolis est Bizarus, quae prius Leontopolis dicta est: praeterea Theodosia colonia. Trapezus. Cerasus: secundam in Pentapolim: quarum Sebastia metropolis: tertiam Hexapolim, quae aliquando uocata est Armenia secunda: cuius metropolis Melitene. in hac & Comana & Chryse: quartam Zophanem & Bebitenam appellatam sub diuersis Satrapis constituit. Xerxene sicut Cambisene, urbs a Xerxe in Armenia aedificata Stephano. Nicopolis urbs a Pompeio constructa, ubi Euphrates Armeniam minorem ab Acesina disternit Straboni. Armenia maior a septentrione, Colchidem, Iberiam & Albanos: ab occasu partem Cappadociae, ab oriente partem hircani maris: a meridie Mesopot. & Tauru. Hac & item Mediam Strabo ab Iasone originem habuisse docet. Eum siquidem Armeniu quemdam ex Armenia Thessaliae (quae inter Pheras & Larissam sita est) secum duxisse, qui res in hoc loco gessisset, gentemq; de suo nomine uocasse. Sed & author idem recentiora refert, Persae uidelicet, Armeniam tenuere, postea Macedones, deinde Orontes ex Indarni genere unius e septem Persis: postremo duces Antiochi magni, qui eam sibi met permittente rege diuisere: Artaxa Pariada. Antiocho tandem a Rom. superato illi reges appellati sunt. E genere Artaxae fuit Tigranes, qui eam habuit quae proprie Armenia dicitur, Medis Albanis Iberis contigua. E Pariada Artanes Sophinus qui australes tenuit partes, eas maxime quae ad occasum uergunt. Hic a Tigra expulsum est, qui quaquam reru potitus uaria tamen fortuna est usus: nam initio apud Parthos obses fuit: deinde se redimes ac auctus Parthorum regionem uastauit: praeterea Mesopotamiam, Syriam, Phoeniciam cepit, Euphratem transgressus. Mithridati auxilium contra Ro. tulit, a Lucullo demum pulsus a Tigra nocertis urbe regia euerfa, ab eius successore Pompeio procubens ad genua restitutus est, ducto in triumphum filio ingratisimo qui in eum conspirabat. Artabazus alter filius q; diu in Po. Rom. amicitia mansit, fortunatus est uisus: sed cum Antonium in bello parthico inimicis prodidisset, poenas perfidiae dedit. Nam uictus ab eo & Alexandria ductus atq; interfectus fuit. Post Artabazum multi reges successere, Ro. omnes subiecti usq; ad Neronem. Regnum tunc demum ad Tiridatem Vologesi Parthoru regis fratrem peruenit. Is a Corbulone duce obsessus impetrauit ad Neronem posito prius ad statuam diademate supplex uenire, cum Parthorum equitu tribus milibus, quem cum Neapoli conuenisset iussus acinacem, id est, ensen ponere, non paruit, sed clam uaginae adfixit, humiq; procumbens Imp. adorauit. Data ei uenatio in qua duos ipse tauros uno ictu confixit. Inde Romam ducto, ludi epulique datum theatro uno die inaurato, ille uero cum diademate reuertens Neronea festum instituit. Nec tamen diu Armenij in fide permanere, sed a Parthis iura regni accipiebant. In hos Traianus profectus Artamiserim regem obuium cum muneribus habuit, equum ducentem ita edoctum, ut Traianum adoraret: Cognita illius causa ac pro meritis multatus, ob quae Traianus est optimus appellatus. Igitur omni mole in Parthos uersa legatum Armeniae praeposuit, eamq; prouinciam cum Syria & Mesopotamia fecit. Hadrianus causatus, q; aegre retineri posset, Armeniae regem pmisit. Parthi rupto foedere ea rapuere. Antonius Verus per Statium & Priscum Artaxatis captis recepit, delatumq; Antonijs Armeniacum nomen. Artaxata in hac metropolis ab Artaxa supra memorato. Is hac urbem condidit suadente Antinibile, q; ad eum deuicto a Ro. Antiocho confugerat. Postea Macrinus uindex Seueri principis expugnauit. Niphates mons Armeniae ab Assyrijs diuidit: ex quo Lycus & Caprius orientes in Tigrim pfluunt. Araxes ex eo monte q; Euphrates nascitur, contrario tamen ei cursu uersus orientem prius tendens usq; ad Atropatiam: deinde in Boream conuersus Azaram ac Artaxata praeterlabens in mare definit Hircanum Straboni. Herodoto autem contra, qui ait ex Matiana ostijs eum L. X. in paludes fluere, uno tantum in Caspium mare. Idem scribit hunc non esse minorem Istro, insulasq; maximas habere. Ste. & ite Stra. dicunt *ὅτι τὸ ὑπόσταμα* uocari, q; opera Iasonis & labore modo Penei Thessalici montium continuatione disruptis. Armeniorum magistratus Megasthenes sicuti magi Persarum appellati. Armeni Christum etiam colunt, uerum citra ritum orthodoxum, a Graecis q; differetes, praesulem habent quem catholicum uocant, q; sacerdotibus populoq; uniuerso praesit, sacrificat & more fere latinorum, una tamen utuntur lingua, natalem

Theodosia
coloniaXerxene
Cambisene
Nicopolis
Armenia
maior.Artaxa
TigranesTigra nocertis
Artabazus

Corbulone

Artamiseris

Stadius
Priscus
Artaxata
Niphates
Araxes
AzaraMegasthenes
De secta Ar/
Armeniorum

natalem dominicū minime celebrant, sed nec ipsius baptismum, dicitantes Christum ex-
 piatione non egere. Quadragesimam seuerè colunt abstinentes uel à piscibus oleo & uino,
 quibus fructibus & leguminibus quātumuis interdū uescendo ieiuniū minime seruent. Die
 ueneris carne uescuntur, ut Græcos non uideantur imitari, aquam sacrificio non admiscēt.
 Olīm pollicentes Ro. Pontificis authoritatī obtemperare, quando uidelicet rex eorū a præ-
 sule Maguntino diadema simul cum regno accepit, cōsentiente Henrico Imp. minime præ-
 stiterunt: Sed & sub Eugenio 1111. Florentiam ad concilium uenere rursus Christianæ re-
 ligionis documēta postulatum. Deinceps Bithynia, quæ ab Heraclea Ponti usq; ad os pro-
 tenditur quo ex occidentis parte terminatur, ex oriente Sangario flumine, ab austro episcē-
 to, Ponto uero ab aquilone. Hæc prius Bebrycia Solino appellata: deinde Mygdonia, pos-
 tremo ex regis nomine Bithynia. Strabo Bithyniam prius Mysos habitasse dicit: quod sa-
 nè probare uidetur & Dionysius poeta & Arianus, qui dicunt Bosphorum Thraciū apud
 quem Bithynia est, Mysium quandoq; Bosphorum appellatum. Idem quoq; Arianus scri-
 bit Mysum & Thynum duos fuisse fratres Phinei filios, qui totidem populos constituere
 Mysios & Bithynios. Stephanus ex Bithynio eorum primo rege Iouis & Thracis Titanis
 dis filio: alijs ex Bithy fluuiio Thraciæ, apud quem incolentes Bebrycij huc migrarunt. Ad-
 sentitur Herodotus qui dicit Thracas in Asiam transfectos Bithynios esse appellatos, tem-
 plumq; & uaticinium Martis habuisse, & à Bosphoro usq; Rhebam flumen regionem ter-
 nuisse. Dicuntur & optimum incolere solum, rerum omnium feracissimum, materiæ ac la-
 pidum copiam, tum crystallum in montibus ferens. Eorum regnū ad Eumenem, deinde
 ad Prusiam peruenit, qui ubi Perseum sororium suum superatum à Ro. uidit, capite ras-
 pileoq; sumpto Romam ultro uenit se libertum Senatus appellans, ueniamq; & iterū regno
 donatus, successorem filium Nicomedem, à quo fuit interfectus, habuit. Hic item Nicome-
 dem cognomento Philopatorem: cuius filius hæredem populum Ro. ex testamento dimi-
 sit. Gentes habet Chalcedonios & Bebrycios. Chalcedonia enim regio Chalcedonem ur-
 bem habet, sicut Babylonia Babylonem. Hæc sita ubi Bosphorum transfretaueris è regio-
 ne Byzantijs, Megarēsiū colonia Straboni. Megabyzus Persarum dux, ut ait Herodotus,
 solebat Chalcedonios cacos uocare, quod dimissa meliore tellure hæc peiorem elegissent.
 Arianus scribit Dorienses colonos Chalcedoniam incoluisse, nomine à Chalcedone fluuiio
 propinquo sumpto. Eorū item colonias esse Byzantiū & Mesembriam in Thracia. Idem
 est author eos diem x x i. mensium omnium nefastam habere, in qua die Phanabazus Per-
 sa Darei præfectus, uictor eorum pueros fecit eunuchos in Persidemq; misit. Acone insula
 parua contra Chalcedonē, unde cotes optimæ ueniunt, quas Græci ab eius nomine Aco-
 nas uocant. Post Chalcedonios Arianus Bebrycios dicit esse, originemq; à Bebryce trahere
 re una filiarum Danaï: quæ una cum Hypermetra præter iussa patris uiro pepercit: quare
 fugiens parentem unā cum uiro in hæc loca ritus docuit Aegyptios: pro quibus meritis re-
 gionem ab eius nomine appellatam. Tenebant olim totum tractum usque ad Ephesum &
 Magnesium, ut scribit enarrator Apollonij, Charontem adducēs authorem, qui dicit Lam-
 psacenorū regionem olim Bebryciam appellatam. Hic regnauit Amycus qui in ultionem
 Lyci à Polluce cæstibus interfectus dum Argonautæ illac transirent, statura præter huma-
 nam corporeq; toto ac uiribus monstrosis. Aranthas item Bebrycius Eustath. octonis cubi-
 tis longus traditur. Olbia in ora Chalcedoniæ nymphæ nomine, alia in Italia, tertia in pon-
 to, quarta in Pamphylia, præterea locis alijs Stephano. Chryso polis urbs. Ephorus in libro
 x x i i i. Tradere belli socijs Chalcedoniensium Chryso polim. Dionysius Byzantius de
 ipsius etymo sic ait. κέκληται δὲ χυσοπόλις ἐπὶ τῇ πόλει ἢ γερμανίας, ἐν ταῦθα περιμύριον το πῶ-
 σιοντ & ἀπὸ τῆς πόλεως χυσοῦ τ' ἀριθμοῦ. Est in Cilicia altera Polyhistori, incolæ Chryso poli-
 tæ. Nicomedia in sinus recessu, de regis nomine dicta: multiq; in eadē successores eodem
 nomine appellati, sicuti & Ptolemæi in Aegypto. Hic multos sub Maximiano martyres
 fuisse legimus, Nicomedeum Emporiū Bithyniæ Arianus v. Bithynicorum commemo-
 rat. Nicea urbs Bithyniæ metropolis iuxta lacū Ascanium Straboni, prius Ancora: dein-
 de Antigonea appellata ab Antigono Philippi filio: postremo a Lysimacho de noie ux-
 oris filij Antipatri Nicea uocata. Altera Locrorum Epicnimidiōrū, tertia Gallia. Sūt item
 alia alibi Stephano. Ex hac fuere uiri illustres: Antigonus, Aesclepiades, Parthenius, Apol-
 lodorus, Epitherfus grammaticus, Hic concilium primum publice celebratū, ubi explosus
 Arius

Bithynia

Eumenes
Prusias
Nicomedes
ChalcedoniaPhanabazus
Persa
Acone
BebrycijAmycus
Aranthas
Olbia
Chryso polis

Nicomedia

Nicomedeum
Nicea

GEOGRAPHIA

turas ubi iura dicuntur. Igitur minor Phrygia Troadem regionem continet, quamvis Ho-
 merus in Catalogo abducere ab ea uideatur, Aeschylus tamē & omnes qui post eum fuerunt,
 eandē esse gentē dicūt. Hęc em̄ & Asia proprie Ptolemæo dicit̄, tota occubās Helleſpōto,
 XII. claris habitabatur urbibus, quæ sunt huiusmodi: Abydū, Ilium, Lyrnessus, Pedasus,
 Thebe, Zelea, Adraſtea, Pitya, Percotæ, Arisba, Chryſe, & Adramictū. Has omnis Achil-
 les unā cum reliquo Græcorū exercitu cum ad Troiā uenit præter Ilium expugnauit, præda
 inter se diuiſa: ijs omnibus Priamus dominabat̄. Cuius regnū Stra. in ix. partes diuiſum sub
 totidē ducibus bellī tempore tradit. Dardanos sub Aenea, Lycios sub Pandaro, Zelienses
 sub Aſio, Ilienses sub Hectore, Cetios & Lyrnessios sub Pileo. ultra hæc miſſa eō externa au-
 xilia ex Thracia & tota Chersoneso. Ciuitates præterea Troadis & Aeolidis permixtae,
 cum conſtet Troianos omnis Aeolicā esse gentem. Quoniā uero de Helleſponto, deq; cæte-
 ris pelagis alibi diximus, reliqua Troadis nūc exequar loca. ac primum Abydum. Græci em̄
 hæc ciuitatū nomina fœminini generis & in us enūciāt. Apud Homerū uno in loco τὸ Ἰλίου
 ἄπυ. quod Aristarchus nō probat Homeri esse carmen, ut ait Eustathius. Abydum igit̄ pri-
 mum in ora Helleſponti sitū ē regione Sesti, spatio ſtadiorū VII. quod Xerxes dicitur pon-
 tibus iunxiſſe. Hinc prouerbiū in Abydenos. μὴ δ' εἰκὴ τὴν ἄβυδον πατῆρ, id est, Ne temere
 Abydum calces. Hanc ut Lesbij Sestum, sic Milesij condiderūt, Gyge Lydorū rege permit-
 tente, ut ait Strabo: nam ea loca, & tota Troiā sub illo tunc erat, ex quo promontoriū quod-
 dam iuxta Dardaniā Gyges dicit̄. Abydenses molle & effœminatū genus, & Sycophantæ
 maximī, unde prouerbiū in Sycophantas ἀβυδοκόμοις. Hic Leandri Abydeni amores in Se-
 ſtiam Ero, quos hexametris descripsit Musæus adhuc extantibus, unde Ouidij epistola ma-
 teriā sumpsit. Puellā enim dicit apud Sestū fuisse, ubi templū sacræq; Veneris Leander forte
 adiuerat. Abydus altera in Aegypto huius colonia. tertia in Iapygia Italiæ Stephano. Ilium
 Troiani Acten prius uocabant, deinde ab illo rege Ilium, Duos habet ad Propontidem per-
 tinentes colles, ubi Arx cum templo & Palladio. Nouū Ilium Alexander prope antiquū in-
 ſtaurauit Alexādreā uocatū. hoc postea Augustus, quod inde originē duxit, ædificijs & do-
 nis auxit, ut ait Strabo. Plinius uero, Troas Antigonea, quam nūc uocant Alexādreā colo-
 niam Romanorū. Aliud in Macedonia Iliū, ædificiū Heleni Troiani, quod Troiā nunc cor-
 rupte diximus uocari. Aliud in Thessalia, itēmq; in Thracia Stephano. Reges Ilienses ori-
 ginē à Dardano ex Hetruria profecto habuere, quos ordine in poetica dicā. Patriā uero
 prodidit, ut Dares testatur, Polydamas, Antenor, Aeneas, Amphidamas, Dolon, quorū
 postea domus incēdio seruata. Lampſacū in ora prope Abydū à Lāpsace uirgine, Phoceni-
 ſium ædificiū, olim Pityuſa, ab Homero aut̄ Pityea dicta, ut placet Deichoro Cyziceno, ob
 frequentes pinus. Optimū ferre uinū dicūt, ex quo Themistocli dono datum à rege Perſarū
 fuit, cum ad eum profugit. Demosth. ob eam causam à Priapo Veneris & Dionysij filio ædi-
 ficatū esse dicit. hinc Priapus urbs ipsa appellata, Lampſacū Eustathio ἀπὸ τοῦ λάμψου, quod
 oraculo habuerit ibi ædificari, ubi primo sol λάμψῃ, id est, fulserit: appellata & Abarnus in
 Practius flu. τὸ ἀπαρνήσασθαι, id est, disperdere Venerē grauidā ex Dionysio Iunonis opera, ex quo illa in-
 formem foetū dicit̄ peperisse, quem Priapū appellauit. Steph. Inter Lampſacū & Abydum,
 Zelea Practius amnis fluūt, Strabonī. Zela urbs sub Idæ radicibus, à Zelio conditore, iuxta quam
 Aesopus & Tarsius fluunt, haud procul à mari, Home. οἱ δὲ ζέλευμα ἔναον. est & castellum hu-
 ius nois in Cyzico Diogeni in III. Cyzicenorū, & Zela urbs Ponti. Adraſtea ab Adraſto
 Adraſtea cōdita cum templo Nemesis, Adraſteæ dicta à poetis. Alijs à nymphe eiusedē nominis filia
 Parium Melissi geniti ex Ida, qui primus regnauit in Troiā: nonnullis ἀπὸ τοῦ μὴ διδρασκεῖν, id est, à nō
 Parus fugiendo. Hanc Plinius Parium uocatā dicit. Parium em̄ Strabonī oppidū in Propontide po-
 Pytea nitur. de Paro & Pario insulis diximus. Pitya & Pityea appellata à frequenti pinu, sita apud
 Percote Aesopū. Percote mediā produ. Homerus. καὶ πάλαι πικρῶτι. Arisba urbs Iasij regia, ex quo
 Arisba Diam Arisbā Homerus uocat. Arisbus item fluuius Thraciæ in Hebrū fluens. Multa enim
 Chrysa loca, nomināq; Troiæ ac Thraciæ ferè communia erant, ut ait Strabo. Arisbas alias esse in
 Lesbo cōmemorauit. Chrysa in qua Apollinis templū cū eius simulachro, murem ei sacrū ad
 pedes tenēte. Quapropter diuina ab eodē poeta appellatur χρυσώτε ζαθέλω, Huius sacerdos
 Chryses expugnata ciuitate & filia Chryseide rapta ab Agamēnone, causa pestis demissa
 Græcorū castris fuit: ex quo coactus Agamēnon eam reddere, & illius loco Bryseida Achil-
 lis rapere. Hinc inītiū Iliadis Homeri. Chryſas alias Stephanus cōmemorat, apud Scyrum,
 apud

Troiani
 Aeoles sunt
 Abydum

Ilium
 Antigonea
 Alex. colo.

Lampſacū

Practius flu.

Aesopus &
 Tarsius flu.

Adraſtea

Parium

Parus

Pytea

Percote

Arisba

Chrysa

apud Lesbū, in Bithynia, in Caria. est & insula Oceani, sic à Dionysio uocata ob auri copiā.
 Est & aurea Chersonesus in India, quam ἄστυς Græci uocāt. Lyrnessus, unde Achilles Bri-
 seida rapuit. Adramictum iuxta Caicū à filio Haliatti Cræsi fratre eiusdem nominis. Adra-
 myctis uero insula Lyciæ. Apesum ciuitas & flumen in medio Lampfaci & Parij, quo dele-
 to coloni Lampfacum migrarunt, cum utraq; urbes Milesiorum essent coloniæ. dicit & Perga-
 mus & Apæsus ab Homero, sicut Atarna & Tarna, ut scribit Eustath. Pergamū nobilis urbs
 Troadis in Mediterranea, quam Caicus præterfluit, Hic Attali & Eumenes regiam consti-
 tuerunt, de quibus in Onomatologia scripsi, qui nobilem hic bibliothecam constituere, ubi
 ceptum prius chartis hædinis scribi, quæ pergamena postea sunt appellata. Scepsis, cuius
 etymum ἀπὸ τοῦ σκίψαδος τὴν Πέσιν hoc est à cōmento quo Rhea est ufa cum partui pro loue
 lapidem supponeret, ut ait Steph. Ex hac urbe Metrodorus Epicuri socius, & Neleus disci-
 pulus ac successor librorum Theophrasti. Antandrus in ora Troadis sub Ida monte prope
 Mysiā, ab Antandro duce gentis Aeolicæ. Aristoteles ait hanc quandoq; dictam Edonida.
 cum Cimmerici eā annos LXXXIX. incolerent. Prope Antandrum Traianopolis urbs. Atta-
 lia à Pto. Philadelpho ædificata. Cylla urbs in qua Apollinis Cyllei templum. hanc Cylleus
 fluuius præterlabitur ex Ida monte defluens per agrum Antandrum. Et Cylleus item mons
 in eadem parte Straboni, Stephano autē utrunq; Cylleum appellatur. Smynta, ubi item
 Apollo Smyntheus apud Homerum. Myrina in ora Aeoliæ urbs ab Amazonis nomine di-
 cta apud eundem in II. Iliadis. Est alia in Lemno. Grynium urbs Myrineorum Straboni,
 ubi & nobile Grynei Apollinis etiam templum. Lygdamum, Apollonia, Elea. Achilleū oppi-
 dum iuxta tumulum Achillis. Cuma ciuitatum Aeolicarum maxima Straboni, dicta si-
 cut Myrina de nomine Amazonis: Hesiodi patria ab ei⁹ patre relicta, ut ipse testatur. Huic
 ciuitati Telephanes præfuit uir iustissimus, qui regionem eam pinis arboribusq; conseruit,
 author Heraclides de Politijs. Lycij Troadis populū, quibus præfuit Pandarus Lycaonis fi-
 lius, ubi & Apollo Lycius colebatur: In quo lupus Apollini consecratus cernebatur. Sunt &
 alij extra Troadem Lycij, de quibus paulopost dicemus, qui ducibus Sarpedone & Glau-
 co Troianis auxilio uenere. Lyceum quoq; Gymnasium Athenis Aristotelis schola. Darda-
 nium ciuitas & promontorium LXX. stad. ab Abydo distans. Inter hæc Rhodius annis
 emittit, ad quem, ut ait Strabo, in Chersoneso est Hecubæ sepulchrum, quod Græci κνυό-
 σκευα uocant. quidam Rhodium dicunt in Aesapum emittere. Dardanium prisca res est, &
 adeo spreta, ut Imperatores Romani Abydum transtulerint, alij rursus in pristinam habue-
 rint conditionē. Hic quondam Sulla & Mithridates ad colloquiū conuenere. Dardanius
 à Troianis Homerus diuidere uidetur, & ijs quidem Hecora, illis uero Aeneam præficere.
 Dardania prius Teucris uocabatur. De quo Musicus Historicus apud Stephanum huius-
 modi repetit originem. Dardanus ex Hetruria cū Harmonia & Iasio fratribus, surrepto Pal-
 ladio ex templo Mineruæ in Samothraciam uenit, ubi Cadmus Agenoris filius inita cum
 eo amicitia, & defuncta uxore Harmoniam duxit: Dardaniumq; in Asiam cum manu socio-
 rum ad Teucrum regem inuit: à quo gener regno adscitus eius filia Batia ducta, Teucridem
 post soceri mortem Dardaniam appellauit. Arrianus eum à Samothracia uenisse dicit ad
 Troadem, & Nesò, deinde Batiam filias regis Teucrorum duxisse: ex Nesò Sibyllam, quæ
 uates fuit: ex altera Erichthonium, & Ilium qui post eum regnauere suscepisse. Sunt & Dar-
 danij alij apud Illyricos. Elea Aeolica urbs, nauale Pergamensium, quondam Danais dicta,
 Menestei ædificium. Est & altera prope Mysiam nauale Bithyniæ. tertia in Phœnicia in me-
 dio Sidonis & Tyri. est deniq; in Aethiopia palus cum tribus insulis. Cenchrea urbs, in qua
 moratus Homerus didicit ea, quæ scripturus erat circa Iliada. alia nauale Corinthiorum, ter-
 tia in Italia. Azania siue Azaniū urbs Straboni ex XII. Herodotus Aezano protulit cum
 dipthongo ab Aezano Tantali filio. Ascania, quā Nicolaus in IIII. historiae dicit ab Asca-
 nio Aeneæ filio conditam esse: Est enim urbs & regio, ac palus in Troade Eustathio. Home-
 τὴν δὲ ἄσκανίης ἐριβώλακθ ἠλθορ ἀμοιβοί. Pedasus urbs in Ida monte, quā inter XI. Achilles
 expugnauit. In eiusdem montis uertice Gargara plurali numero urbs Aeolica, ubi Leleges
 quondam habitauere: à Gargaro Iouis filio è Larissa Thessaliæ Steph. Epaphroditus uero
 ait Gargara mōtem esse, neutriq; generis proferre oportere: Gargarus autē ciuitas fœminini.
 Hellanicus Gargasum scribit ciuitatē, putat tamen menda in litera. Garganus autē in Apulia
 mons. Gergis urbs, unde Sibylla Gergithia. Phlegon in Olympicis scribit apud Gergithios
 u 2 templum

Lyrnessus
 Adramictum
 Apesum
 Pergamum
 Attali regis
 Scepsis
 Antandrus
 Traianopolis
 Attalia
 Cylla
 Cylleus flu.
 Edonida
 Smynta
 Myrina
 Grynium
 Lygdamum
 Apollonia
 Elea
 Achilleum
 Cuma

Lycij
 Dardanium
 urbs & pro.
 Rhodius flu.
 Hecubæ sepul-
 chrum.
 Dardanie
 origo.

Sibylla filia
 Dardani
 Elea
 Cenchrea
 Azania

Ascania
 Pedasus
 Gargara

Gergis

GEOGRAPHIA

templū esse Apollinis Gergithij, in qua Sibyllae sepulchrū est: eius imaginē Gergithij in nau-
Eumeneia mis percusserunt Stephano, Eumeneia quam Attalus in honorē fratris Eumenis condidit,
Aphne altera in Caria, tertia in Hircania, Aphne urbs prope Cyzicum, altera in Libya, & Aph-
Artace neis palus prope itē Cyzicum, Artace urbs Milesiorū Colonia, Demosthenes poeta, *ἡ ἄρα τῶν*
Lampronea *Ἰάστρακίσις ἐπίσιος ἀγριαλοῖσις*. Sic em̄ Venus apud eos uocabatur. Demetrius aut̄ insulā esse
Traianopolis dicit, & Timosthenes montē prope Cyzicum. Memorant̄ & alia Epicteti urbes ab autho-
Docimeium ribus, Lampronea Hellanico, Pelichna, Traianopolis, Attalia Steph, Docimeium Eudae-
Eudæmon moni, Myrmissum Polemoni, Sigæum Straboni, Siga Hecataeo, Polyena Steph, qui Eucar-
Myrmissum piam in hac regione ob fertilitate appellatam esse dicit. Montes quoq; in eo nobiles, Ida ad
Sygæum Lectū promontoriū pertinens ambitu stadiorū D. X. est altera in Creta, unde Troiana hac
Polyena habuit originē. Terea, mons in ora Cyzicena, conterminus Zele, Straboni positus *ἄρ τῶ*
Ida *τῆς Ἰδῆς*, id est, seruare, quod in alto sita loco facile omnia contuetur. Sicut etiā de Ida nōnullis
Lectum pro. *ἄρ τῶ Ἰδῆς*, propter late aspectū. Terea uero Leucosyrorum est urbs, Phalacra mons Ida di-
Terea ctus ab arborū raritate & caluitic, ob perpetuas in eo niues, est & promontoriū in Cercyra,
Phalacra ut Artemidorus in v. Deniq; quicunq; locus sterilis, ubi nihil uirentiū sit, Phalacra dici po-
Agamea test Steph. Lectū, Sigæum, de quo supra. Agamea mōs & palus, dicta q; in eo loco exposita
Rhoeteum sit marino monstro Hesionē inuupta. Reperitur & Agamus circa Heracleā Ponti Steph.
Practius Rhoeteum à Rhoetea filia Promethei Eustath. Flumina itē Epicteti Practius inter Lamp-
Rhindacus sacum & Abydū fluens Straboni. Rhindacus inter Epictetū & Bithyniā, in cuius ostio se-
Scamandrus pulchrū Aegæonis herois Myfi, quē Hesiodus in Theogonia filii coeli & terræ uocat, qui
Simois & Gyges & Briareus dicit̄ Eustath. Scamandrus fluuius ex nomiue filij Hectoris. Xanthus
 flu. Troadis & urbs Lyciæ. Simois & Scamader: quorū alter Sigæo, alter Rhoeteo pxim⁹,
 ambo in cōspectu noui Ilij cōcurrunt. Atq; hac quidē Epicteti siue Phrygiæ minoris loca,

PHRYGIA MAIOR

Nacolia PHRYGIA maior cum Galatia & latere septentrionis terminatur, occidentis
 cum minore, austri cum Lydia, orientis uero cum Cappadocia. Eius urbs Na-
 colia in reflexu Sangarij fluminis Straboni. à Nacole nymp̄ha dicta Steph.
 dicitur & Nacoleia Græca diphthōgo, id est *νακόλεια*, sicuti Heraclea, Apamea.
 Ptolemæo autē Nacolia hodie uetus retinet nomen, regia Turcarum in Asia
Berecynthus anteq; Constantinopolis caperetur, Berecynthus urbs, & Berecynthia regio sacra deū mar-
Berytis tri. in eadē parte Berytis, Berythus uero Phœnicia urbs. Synada, quam dicunt Acamanti
Synada condidisse, qui post bellum Troianū cum erraret in Phrygia, nactus quendam qui in ea re-
 gione locum expugnabat, cui auxiliaris adcessit, à quo & loco postea donatus, primū è Græ-
 cia coacta multitudine mortales ad habitandum inuitauit, quorum concursu Synagā prius
 ipse appellauit, postea literæ mutatione Synada uocata Stephano. Hic marmor *Synadicū*
Acamantiū purpureis maculis, tracto colore è sanguine Atyd̄is pueri, cum sese illo castrasset ex fabula.
 Papinius in syluis. Ipse cruentauit maculis lucentibus Atys. Acamantiū ædificium Aca-
 mantis. cui Theseus iuuant̄ bellum contra Solymos hunc locum donauit. Parthenius in
Aemonia Aphrodice Acamantida hanc urbem uocat, est & Acamantis tribus Attica, Aemonia urbs
Alabastra in eadem Phrygia Polyhistori, & Aemonium nemus in Ponto prope Thermodontē, ubi
 Mars dicitur Harmoniam genuisse. Steph. Alabastra urbs Herodoto, unde Steph. lapis
Andrea dem gigni Alabastritem testatur. Andrea penult. producta, urbs in qua lapis inuenitur, qui
Sipylus combustus ferrū efficitur, admixtus cum cymino, distillat argentū adulterinū: postremo per
Philemoliū mixtus sit orichalcum Straboni xiij. Sipylus urbs, ubi fabula in saxū conuersa Niobes, que
Dareon se Latonæ fecunditate prætulit. Philemoliū, Dareon, Amorion, Manesium, Aphneon, ur-
Amorion bes omnes. est alterum Aphneon in Lydia, & Aphnitis palus apud Cyzicum, Medeon.
Manesion Myde urbs: Midea uero apud Argos metropolis urbs à deū matre ibi culta, Polyhistori.
Aphneon Sunt alia in Lydia, in Thessalia, in alijsq; locis. Tembroū urbs, Characi Tymbrū, Menan-
Medeon dro Tembream. Siassus Phrygiæ uicus, in quo ab initio coloni Cimmerici magnam uim
Tembroum frumenti sub terris conditam inuenere, ex quo diu uictitarunt, nomēq; loco ex auspicio
Siassus tali indiderunt *ἄρ τῶ σίτῳ*. Steph. Charax locus est circa Celenas, ubi Alexander res gessit.
Dresia propēq; Alexandriam urbem ædificauit. Alia in Caria, in Ponto, in sinu Nicomedia: nobile
Apamea que Emporiū. Ste. Dresia urbs, Dionysi, in Bassaricis. *ἡ δὲ Ἰαμὸν δρεσιήμ τε καὶ οὐμκλώδεια γαίαν.* Apa-
et Celenæ mea insigne Emporiū, ac secundū post Ephesiū, cōmuneq; Italicorū Græcorūq; hospitium.
 sita in

sita in Marſyæ fluminis orijs, qui urbē mediam præterlabens exit in Meandrum. Hanc An-
tiochus Soter à nomine matris appellauit. Hic fabula Marſyæ & Apollinis de muſica eöcer-
tatiū: ſita eſt in mediterranea, dicata Neptuno, Celenęq; appellata à Celeno Neptuni, & Ce-
lenus unius ex Danaïdibus filio. Hæc ferè Stra. Pli. uero hanc Apameā à Seleuco conditam
dicit, uocatāq; prius Dameam, q̄ ferociffimas gentes domaffet: quo tēpore Eratoſthenes ait
corruiffē in Aſia Solymorū & Lelegū, & Bebricū, multorūq; populorū gentes. Laodiceam
quidā in Phrygiā ponunt, alij in Lydiā, de qua inter Lydos dicā. Geranea urbs Phrygiæ, eſt
alia in medio Megaræ & Corinthi, quò ſe recepit Ino Athamantē fugiens. Gerania uero in
Laconica urbs, item Geranthe. Ste. Doeantes cāpus Phrygiæ. Almona & Doeanta fratres
fuiſſe memorant, à quibus duo nobilitata nemora Doeantiū & Almonium. Idem. Mons Di-
dymus matri deum ſacer: unde fluuius Sangarius in pontū fluit Euxinū, nonnullis Sanga-
ron uocatur. Hermogenes in Phrygiæ deſcriptione ait quandā Sangā noie uenerantē Rheā
in hoc flumine cōuerſā ei nomē reliquiſſe. Marſyas, de quo paulo ſupra. Gall⁹, de quo Poly-
hiſtor in ij, de Phrygiā ſcribit, Gallū & Atyn genitalibus ſibi ademptis, Gallū iuxta Teriam
flu. ad habitandū ueniſſe: cui Gallo nomen indidit. Hinc oīs poſtea caſtratos appellari. Hæc
Steph. Ouid. uero in Faſtis Atyn puerū dilectū Cybeli ob pudicitia ſibi genitalia ademiffē,
& in hoc flumine lauaffe, ex quo Gallos eunuchos ſacerdotes Deæ uocari.

Laodicea

Geranea

Doeantes

Didymus

mons

Sangarius

Marſyas

Gallus

AEOLIA, IONIA, LYDIA.

POST hæc intra Taurū reſtant regiones in eadē Aſia deſcribendæ. Aeolia, Io-
nia, Lydiā, Caria, Lycaonia. Aeolos eſſe Troadas palā eſt, qui maxime per Ae-
gæum littus extendunt uerſus meridiem cum Ionibus terminantes. Sed & ad
ſeptentrionē olim peruenerūt & Phrygiā, Armenos, Matianos, Ciffianos cō-
prehendebāt, ut Stra. teſtaſt: quorū linguam clara illuſtrauere ingenia poetica,
præſertim Sappho. Etymū trahūt ab Aeoli filijs, unde genus id prouenit, uel quod ex αἰόλα,
id eſt, uaria gente ac promiſcua creuerint. Nam Aeoles quondā etiam Dores appellatos eſſe
compertū eſt. Nec ſolū eos, ſed omēs intra Iſthmon Peloponneſiacū, præter Atticos & Me-
garenſes uocati ſunt Aeoles. Quāobrē Pindarus cum dorice ſcribat uocat αἰόλιδα μόλπηρι.
Igitur Aſiatici omnes Aeoles ab ijs qui in Europa ſunt Aeolibus proſecti uident. Eorum ci-
uitates ad XXX. fuiſſe Strabo eſt author, quas in Phrygiā atq; Myſia, tum inſulis Aegæi
maris ex magna parte attigimus: ad Ionas tranſeam, qui eodē littore ſequuntur, uſq; ad Pho-
ceam. Iones appellati Euſtathio ab Ione filio Xuthi, quē Euripides conditorē Aſiaticæ tellu-
ris appellat: uir enim Atticus fuit, ex quo Attici prius Iones uocati: & in Attica Ias condita
regio. Strabo autē ſcribit Melanthū Codri filium ex Athenis in Aſiam conceſſiſſe, ibiq; par-
tim à nepotibus, partim ab alijs xij. ædificatas eſſe ciuitates, quæ Ionicae ſunt appellatae colo-
niae. Ephesum ab Androdo, Myuntem à Cydrello, Erythram à Gnopo atq; his tribus Codri
filijs: Miletum uero à Nedeo, qui genere Pylius fuit: Lebedū ab Andropompo, Colophonē
ab Andremonē Pylio, Prienē ab Epīro Nedei filio: Teū ab Athamante, Phocea ab Athe-
nienſibus cum Philogene, Clazomenas à Paralo, Chiū ab Ogertio, Samū à Timbrione. Ae-
lianus autē de ua. hiſto. Neleum Codri filium fuiſſe dicit, & has omnis condidiſſe urbes. Vi-
truius ait Athenienſes ex reſponſo Apollinis xij. colonias in Aſiam deduxiſſe, tradito ne-
gocio Xutho eiusq; filio Ioni. Sed & adeo poſtea creuere, ut Pli. ad lxxx. fuiſſe per cuncta
maria teſteſt. Quando Lydorum urbes Iones ferè ſunt, pariter & Lydiā deſcribet, quæ ut ait
Pli. perſuſa fluxuofi Meandri curſibus, ſuper Ioniam procedit: Phrygiæ ab exortu ſolis uicina,
ad ſeptentrionē Myſiæ, ex meridie Cariam amplectens, Mæonia antea uocata. Eius in primis
ciuitas (ut placet Herodoto) Ephesum Ionicarū clariffima, à nomine & ipſa Amazonis appel-
lata, pluribus ante nominibus dicta, Vrychia, Ortygia, Ptelis, Arſione ab uxore Lyſimachi.
Olim diluuiō abſumptā ipſe Lyſimachus alio in loco communiuit, cuius calamitatis Dur-
rici Elaici extat epigramma. In hac templū Dianæ celeberrimū à tota Aſia annos c c. ædifica-
tum, tanta ueneratione, ut Ephesij in quodā bello, humano ſubſidio deplorato, funē à foribus
templi ad urbis mœnia ſuſpenderint, ciuitatēq; quaſi ſolī Deæ tuendā permiferint. Eius in-
cenſor Eroſtratus, quanq; cautū fuerit ne quis eum nominaret, ſinem tamen cuius gratia fla-
gitiū perpetrari uideſt adſecutus, eius nomine ad nos uſq; per tot ſecula deducto. Smyrna
in ora Ioniam à Tantalō prius ædificata, dicta Naulochus, deinde ab Amazone ſicuti & ple-
raq; Aſiæ ciuitates appellata Stephano, Stra. refert porticū eam & portū & bibliothecam &
gymnaſiū

XXX Aeol

lic ciuitates.

Iones

Melanthus

Codri F.

XII Ionicae

Neleus Codri

Ion

Lydia

Mæonia

Ephesus

Erostratus

Smyrna

- gytanasium habuisse cum Homeri templo ac statua. Nummumq; areū Homerū appellant, quoniam Smyrnenses eum ut ciuem suum maxime sibi uendicant. Passi & ipsi terramotū ueluti multa in eo tractu ciuitates M. Antonini principis tempore, à quo restituta urbs fuit: meminit Philostratus in uita Sophistarū. Huc è tota Asia literarum gratia conueniebatur. Erat enim Smyrna portus cōmodissimus, quod undiq; è Græcia atq; Asia regionibus omnes confluere, Gymnasiū & philosophorū & oratorum quondā fuit celebratissimū: nobilissima quoq; hinc orta ingenia. Teos in media ferè Ioniae ora Herodoto, Athamantis aedificiū, ex quo Athamantida eam Anacreon uocat, historia sic se habet. Athamas quondam locū considerans ubi aedificaret, iam parata materia, interrogatusq; à Marte quousq; meditaretur: respondit *τέως*, id est, donec tibi ciuitatē ac templum constituā. est homonyma in Aegypto, alia in Scythia, in qua palus esse dicitur referta piscibus, ex quibus per serenū oleū manat in summa aqua tanta copia, ut colligi in uasa possit usibus aptū. Hæc Steph. Strabo Teos dicit in peninsula sitā, portūq; habere. hinc quoq; fuisse Anacreontē poetā, Apeliconē, Hecataeū Erythra historicū. Clazomene clara & ipsa Ioniae urbs, quæ insulas quondā habitatas in fronte septē habebat. Prope Clazomenas Erythra prius Gnopolis dicta à Cnopo cōditore: est homonyma in Libya, in Locride, in Bœotia, in Cypro, quæ nunc Paphus dicitur. Steph. Strabo Myus autē Erythrā portū, & Coricum montē adiacentē dicit habere: Sibyllamq; hinc Erythreā Cybelea tempore Alexandri ortā. Colophon, unde Homerū plariq; putant esse. Priene prope Ephesum parū à mari recedens, Myus, id est, *μυῦς*, inter Ioniae urbes prope Magnesiā Strab. Stebuchia phano Cybelea urbs Ioniae. Herodianus Cybelen dicit ciuitatē esse Phœniciae: est & Cybelesillon la Phrygiæ & Cybelū templū, unde Rhea Cybele dicta, in eo loco culta siue nata Steph. Sillon, Buchia, Glaucia parua Ioniae loca. Lydiae regia Sardis, posterior reb? Troianis: huic imminet Tmolus mons in uertice exedram candido lapide extractā habens, nobile regū Peractolus farū opus, unde late prospectus ex altissima specula est. Hinc Pactolus fluit aureis (ut scūt) ramentis, ex quo diuitias Cræso prouenisse. Hunc prope Astyra etiā urbs sita, prope etiam Arima siue Inarima (utroq; dicit modo) ubi sepultū dicunt Typhoeum à Ioue fulminatū, ut scribit Homerus: nonnulli dicunt in Syria, alij in Pythecusis Tyrreni maris. Steph. Tmolus etiā uicina Asteria siue Asteris, ut Xanthus in IIII. Lydiorum scribit. Est & Asteria inter Asiae campus Cycladas, Asia urbs Sardibus proxima, & Asiae campus prope Caystrū. Home. *ἄσις ἐστὶ μῶν καὶ σφίς ἀμφὶ ἑέβρα.* & Asiae insula Aethiopia, & Asiae Isthmos, Dionysius poeta. *ἰνὴ τὰτος ἄσικτος αἴης.* Et Asia maior & minor. Hierapolis inter Lydiā & Phrygiā: ubi sunt aquae calidae: dicit sacra, q; multis referta sit templis: hinc clari uiri fuere, inter quos Serapion Stoicus. Est alia in Creta, alia in Syria. Philadelphia Attali Philadelphi aedificiū, de qua inter Lydos & Mysos certatū aliquando est. Sira. Alia in Aegypto, alia in Syria. Mastaura urbs ubi Rhea colebatur. Cuius etymū tale Stephanus recenset. Cum Ma unī ex ancillis Rhea traderetur à Ioue Dionysius nutriendus, interrogata illa à Iunone, cuius esset, respondit Martis: quare apud eos & omnis Cares Dionysius Massari appellat, & Rhea Ma, cui taurum sacrificant, unde nomen inditū ciuitati, quam Chrysaoras flu. præterfluit. Magnesia Maandro uicina, colonia insignis è Thessalica Magnesia orta: abest ab Epheso x x v. mil. antea Thessalonica appellata, hæc Plin. Aelianus de uaria historia de his sic refert. Magnesi, qui iuxta Maandru accolunt, cum aduersus Ephesios pugnarent, quisq; eques suū canem uenatorem, & seruū habebat speculatore: primoq; concursu canes dimissi, qui hostiū ordines turbabāt, serui deinde subsequentes iaculis & spiculis debilitabant: tertio loco equites superuenientes iam fessos hostes, ac turbatos facile superabant. E Magnesia fuere Egeas orator, & Simon musicus. Aethiopiū locus Lydiae iuxta Hylum, ubi Diana Aethiopica colebatur, q; Dianā agentē apud Aethiopas Apollo reduxit. Nonnullis uero quod eandē cum luna putent à τὸ αἴθερ Callimacho. Quidā enim Hecaten fatentes à ferenda face dictū, Aethiopicam putant ut Eratosthenes. Quaedā alia oppidula locaq; Straboni Stephanoq; in hac regione ponuntur. Melampea, Magiste, Agra, Mesogis, Thyessus, Cyalus, Lycosthene. Laodicea nobilis Lydiae ciuitas, cui mons imminet Cadmus, unde Lycus fluit. Hanc exornant Zenogustus orator & Polemon eius filius, qui ob uirtutē regnū meruerunt, prius Antonio, postea Augusto concedentibus. Hæc Strabo. Plinius uero, Laodicea prope Lycum prius Diospolis, deinde Rhoad appellata, Eustath. autē, Laodicea Lydiae, opus Antiochi Stratonices filij, in honore ei? uxoris ex Apollinis responso. Hæc inter septē Asiae ciuitates à diuo Ioanne apostolo

stolo commemoratur. Trallis urbs Lydiæ, prius Anthea à florum frequentia dicta, uocata & Erymna Steph. Trallianos & Thessalos, Tyberius cognoscente Augusto oratione pulcherrima defendit, ut Tranquillus ait. Colossis urbs apud Lycū fluuiū, cuius meminit Herodotus, Stra. in XII. Colossē & ex urbe appellat coloris genus naturalis in lanificio, quo abundat. Plinius colorem hunc etiam commemorat. Huius urbis meminit item noster Hieronymus. Ad hos igitur epistolæ sunt Pauli, nō ad Rhodios (ut uulgo putat) Flumina Lydiæ Pactolus, de quo supra, Iardanus, cuius meminit Home. *Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα*. Hermus Aeoliam ab Ioniam determinans. Cayster ex Ioniam mediterraneis in mare tendit Aegeū ἀπὸ *ἐπὶ κεκαυμένης χώρας*, quod regionē iuxta habeat combustam. Huic adiacens dicitur campus Caystrius Stephano. Mæander omnium maximus, & flexuosus labitur, ex quo contortos amnes reliquos Græci Mæandros uocant ex huius similitudine. Item Prienem olim in orasitam longo profchomate mediterraneam Mæander fecit. Stra. Pli. uero eū ex mōte fontecy Aulocrene oriri dicit. Mōtes in hac regione, q̄ famā habeāt, nulli p̄ter Cadmū, unde Lycus.

Trallis urbs

Colossis

Colosseni

Pactolus

Iardanus

Hermus

Cayster

Mæander

Cadmus mōs

CARES, LYCAONIA

TRANS Mæandrum omnia ad Cares spectare Strabo dicit, eosq̄ fuisse quandoq̄ sub Minoe, & tūc Lelegas appellatos, & insulas habitasse: deinde in continentem uenisse, & multa maritimæ oræ ac mediterraneæ colonis abstulisse Ionibus & Doriensibus, multaque rursus perdidisse. Eis semibarbaram esse linguam Eustathius testatur, quod passim per Græciam sparsi merebant, uel q̄ a Doriensibus originē habuerint, à quibus Halicarnassus ædificata est, ab Atheniensibusq̄ Miletus, Caricæ nunc ciuitas: ex quo Cares aliqui atticissare, sicuti contra, Athenienses nonnulli carizare uidentur. Primos omnium Græcorum stipendijs militare docuisse, prouerbiū hoc monstrat, *ἐν καρὶ τὸν κίνδυνον* ad illos qui commercium habent aliquod cum hominibus parcis & auaris. Igitur Miletus urbs Caricæ, ut diximus, mediterranea, Ioniam caput, Nelci Codri regis Atheniensium filij ædificium Herodoto. Straboni uero Miletu Cretensum dicitur, uocata quandoq̄ Lelegis, quod Leleges eam incolerent: & Pityusa à frequentia pinuū. Locus Miletu apud Branchiadas, quem Didyma uocant, ubi oraculum Iouis Didymæi, quod Xerxes unā cum cæteris incendit. Templum postea construxerunt omnium maximum ac subdiale, quod propter laxitatem & magnitudinem sine tecto remansit. Hæc ciuitas bis direpta, à Xerxe prius, deinde ab Alexandro, cum eum accipere nollet, sicuti Halicarnassus. Milesij colonias uaria in loca miserunt. Nam & Nilum xxx. triremibus nauigantes, apud eius ostia murum condiderunt. Apud item Istri ostia, & apud Euxinum, & Calypso insula quandoq̄ Miletus dicta est. Eius deniq̄ potentia testis illud apud Aristophanem in Pluto prouerbiū *πάλαι πότε ἦσαν ἄλκιμοι μιλῆσιοι*, id est olim potentes erant Milesij, in eos qui ex magna fortuna ceciderunt. Vellera item Milesia laudantur, ex quo prouerbiū *εργώματα μιλῆσια*. Fuere hinc Thales, Aeschynes, Timotheus citharædus, Cadmus proficæ orationis inuentor. Halicarnassus totius Caricæ regiam à quodam Athe originem ducit, qui à Træzene huc migravit, sedemq̄ iuxta mare locauit ἀπὸ τῶ ἀλός καὶ νάσατο, uocabatur & Isthmos & Zephyra Philoni. hinc Dionysius fuit historicus & Herodotus. Hic & Hecatomimus pater Mausoli, Idraei, Pissidori, Artemisæ, & Adæ regnauit: ab Alexandro direpta, quod eum non receperit. Hic & Mausoli sepulchrum ab Artemisia conditum, inter VII. orbis miracula uisitur. Hic & Salmacis fons à Nympha eiusdem nominis, quam qui bibisset, uitio impudicitia mollesceret Straboni. Festus fabulæ causam adsignat, quod cum eius aditus parietibus angustis esset, occasionem iuuenibus potantibus dabat uiolendorum puerorum, ac puellarum. Ennius, Salmaci da spolia sine sudore & sanguine. Alabanda urbs, ab Alabando Euhippi filio dicta Characi: sed & aliam Alabandam scribit Stephanus in eadem Caria felicissimam, ex prouerbio uetere uocari, ædificium Caris, qui eam de nomine filij Alabandi appellauit, quem ex Callirhoe Mæandri filia suscepit: Alabandus enim Carum lingua, equo uincens dicitur. Ala equus, & Banda uictoria. Mycale mons & urbs Herodoto ἀπὸ τῶ μυκηθου, quod hic Gorgones reliquæ Medusæ caput ululatu conquerebantur, uel ἀπὸ τῶ μυχῆ, quod in recessu Carici maris est. Mycalesus uero Bœotia est mons cōtra Samum arboribus densus, uti supra docui. Phocæa Mycali opposita Phocensium Græcorum Colonia prope Hermi ostia, initium Ioniam Straboni. Myndus urbs in ora Stephano. Hinc fuere Apollonius & Zenon gramatici. Myndones uero gens Libyca est. Bargilia prope Myndū & Iassum,

Miletus

Branchiada

Templū Iouis

Didymæi

Halicarnassus

Salmacis fons

Alabanda

Mycale mons

Phocæa

Myndus

Bargila

& Iffum, quam Cares Andamum uocatā esse dicunt: Achillis ædificium à Bargilio nomen adepti, quem ab equo pegaso interfectum Bellerophon hac ciuitate honorauit. Stephan. Hinc sinus Bargilicus appellatus. Iffus Cariæ ciuitas in insula regionē habet sterilem atq; piscosam, de qua inter insulas Ionij diximus. Carianda oppidum in insula & lacus. hinc fuit Chrysaoris Scylax historicus. Hidassus urbs à filio Bellerophontis. Steph. Chrysaoris, quæ postea Har-
 Suangela drias dicta Apollonio in Caricis. Sunt qui Cariā omnem Chrysaorida uocēt. Suangela, ubi sepulchrū Caris, ut indicio nomen est. Suangela enim lingua Carica regis sepulchrū dicitur.
 Syrna Octo enim urbes in hanc unā contulit Mausolus. Syrna ædificiū Podalirij medici Macha-
 Bypasus onis filij, cuius huiusmodi Stephano historia narratur. Podalirium tempestate iactatū, pa-
 Hecatesia stor quidā Bypasus nomine in littore excepit, duxitq; ad Damethū Cariæ regem, cuius filiā
 Euonyma Syrnā forte eo tempore à tecto collapsam Podalirius curauit, pro quibus meritis eandē ei
 Curopolis locauit Chersoneso pro dote tradita, in qua ille duas constituit urbes, Syrnā in uxoris, &
 Momafus Bypasum in pastoris, qui eum exceperat memoriā. Sunt & illa minora oppida, Hecatesia,
 Mylasa Euonyma, Curopolis, Momafus, Mylasa, Triopū, Teladrus, Alma, Amos, Arconesus, Har-
 Triopum passa, Bargassa, Balbe, Dalmesa. Caun⁹ in insula. de qua inter insulas Aegæi dixi. Phthir Ca-
 Telandrus riæ mons prope Miletum, eo quod locus pinis abundet, quarum flores Phthires Græce ap-
 Alma pellantur, quod quandam similitudinem cum pediculis habeant. Et de Caria quidem hæc,
 Amos NVNC LYCAONIA, quæ tota mediterranea est, Tauro à Cilicia Trachea diuisa, à se-
 Arconesus ptentrione Cappadociæ contermina, ex qua parte Tetrarchiam habet ciuitatum XIII.
 Phthir mōs inter quas celeberrima Iconium, Thebasa in Tauro, Idea in confinio Galatiæ atq; Capado-
 Lycæonia docia. Iconium enim prope Taurum est dictum ex imagine siue idolo, quod Prometheus
 Tetrarchia & Minerua iussu Iouis hic finxerant secundū fabulas post diluuiū Deucalionis, uetōq; inde
 Ciuitatum inspirante animatū. Steph. Apud hanc urbem Imperator Conradus, dum expeditionem ha-
 XIII beret Hierosolymitanam, insidijs est petitus Manuelis Imper. Constantinopolitani.

LYCIA, PAMPHYLIA, CILICIA

NVNC regio Chersonesi extra Taurū, quæ Straboni in angusta ora est à Lycie monte Dedala incipiens, usq; ad oram Iffici sinus, quæ præternauigatio stad. M. DCCXX. admodum portuosa, ubi Lycia, Pamphylia, & Cilicia, adiacen-
 tesq; ei regiones Pisidia, Cybira, Cabalia sitæ sunt. Lycios Dionysius proprius mari ponit, Lycaones uero magis orientales & mediterraneos, quorum Home-
 rus in Catalogo nullā facit mentionē, sed tantū Lyciorū, quos duob⁹ in locis ponere uidet. alteros in Troade, quos supra cōmemorauī, alteros in Caria, de quibus nunc loquemur: in-
 certū utris utri originē dederint. Strabo tamen dicit, qd è Troia Lycij in Syriā migrātes locū hunc occupauerunt. Herodotus Lycios, qui apud Cariā sunt, ex Creta aduenisse dicit, duce Sarpedone Minois & Rhadamanthi fratre: ac tunc primū Tremylas, cum prius Solymī dicerent: postremo adueniēte Lyco Pandionis filio regis Athenarū, & in parte regni à Sarpedone recepto Lycios dictos, genus alioqui scrum ac durū, belloq; natū, Sagittarios opti-
 mos corneis utentes arcubus, & telis arundineis, pellibus humeros caprinis amictos, & capite coronas gestantes, eos in bellū Troianū Sarpedon duxit Bellerophōtis & Laodomie filius, alius à superiore Cretensi, ut Homerus. Sarpedon Lycios, Glaucusq; in bella uocabat è Lycia longe Xanthi prope prata fluentis. Longe è Lycia dixit ad differentiā Lyciæ, quæ apud Troiam est, cuius uiris præerat Pandarus, ut enarrat Eustath. Tremyle autē (uti supra memorauī, Lycia dicta, & Lycij Tremylenses, à quodam Tremylīo, cuius originē Panias poeta, apud Stephanū pulcherrime his uersibus notat, εὐθα δ' ἔνοαι μέγας τρεμίλιος, ὁ γὰρ θύγατρα, Νύμφῳ ὠγιγίῳ, πρᾶξι δ' ἰκλῶ καλέσσει, συμβεβῶ ἐπ' ἀργυρέῳ πταμῶ πρᾶδ' ἰνέου. τῆς δ' ἑλοῦ παῖδες τιμῆος ἄνδρος δὲ Πίναρος, καὶ κραγὸς, δε κρατέωμ πάρας ἐλπίρετ' ἀργείας. Lyciam olim LXX oppida habuisse, Plinius testat suo tempore autē, XXXVI. In hac Strabo sex maximas dicit esse ciuitates. Xanthum, Patara, Pinaram, Olympum, Myram, Tion. si cum iusti uiuerent libertate donari à populo Ro. meruerunt, uideruntq; euersos uicinos & Ifficiæ & Cilices. Xanthus urbs & fluuius à Xantho quodam, qui ea incoluit loca: est & Troiæ fluuius & ciuitas in Lesbo. Stephan. Patara urbs & promontorium Lyciam à Caria diuisdens, plurali numero, de qua Eustathius huiusmodi narrat historiā: Patarus & Xanthus filij Lapeonis piraticam primi exercuerunt: tandem finito errore in Lyciorum terra constitere, quorum alter Xantho, alter Pataris nomen dedit. Aliud etiam etymum repetit ἀπὸ πατάρας.

Lycij Tre
 myli dicti.
 Sarpedon
 Liciorum
 oppida
 XXXVI

πατάρας, quod est uenter uel arca. Dicunt enim arculam quandā, ubi erant picta Apollinis
 arma, sagitta, arcus, & lyra, uento in mare Lycium deportatā, inde in Cherfonnesum de-
 latam, unde & Cherfonnesus ipsa Apollini sacra & Patara nomen accepere. Sunt & qui a Patara
 Apollinis filio uelint appellatum. Hinc S. Nicolaus praesul fuisse traditur. Pinara ci-
 uitas Lyciae maxima, occubans Crago monti, a Pinaro Tremiletis filio aedificata, ut dixi. In
 huius regionis exordio Olympus mos, Corycus oppidū in ora munitissimum. Phaselis in
 ora sita, tribus porticibus ornata Straboni. Hic ut ait Pausanias, templum Mineruae, ubi lan-
 cea Achilles seruabatur. Deinde Olbia urbs. Deinde Attalia ad ostium Cataracti fluminis,
 ab Attalo Philadelpho aedificata, & in Corycum uicinam habitationem translata. est & At-
 talis in Lydia. Chelidoniae insulae tres Lyciae sex stad. spatio adiacentes Strab. Ptolemaeoq;
 Est & Chelonia insula in mari Rubro, & Chelonij populi Illyrij. Assus urbs in alto sita loco,
 de qua inter insulas dixi. Sura, Manteum Lyciae, Drepane, Chimera, Phellus, Antiphellus,
 mediterranea sunt oppida Straboni. Montes Lyciae Dedala, Cragus a Crago filio Tremile-
 tis patris Praxidicae nymphae Polyhistori in Lycianis apud Stephanū. Anticragus, Soly-
 mus, Olympus. Flumen uero Cataractus e Tauro meridiem uersus in mare Pamphylicum
 labens Pamphyliam a Lycia determinat Ptolemaeo Straboniq;. ADIACENT praeterea
 Lyciae, Ciliciaeque, Pisidae, Cabalenses, Cybirenses, Solymi, Isaurici. Pisidarum oppida Strabo
 haec commemorat, Selgam, Segalafum, Petnilifum, Biaden, Cremnan, Pityalum, Ambla-
 dam, Anaburam, Sindam, Arasum, Tarbasum, Termessum. Ex ijs alij sunt omnino monta-
 ni, alij ad montium ima descendunt, ex utraq; parte. & in Pamphyliam, & in Myladē Phry-
 gibus, Lydis, & Caribus finitimi. Horum potentissima Selga Lacedaemoniorum aedificiū.
 Alexandrum uenientem praeter alios, non ut seruis, sed ut amici ceperunt, ut Strabo etiam di-
 cit: ex eorum montibus Eurymedum, & Cestium flumina in Pamphylium labi pelagus, &
 apud eos Storacem paruam arborem nasci, e cuius scobe corrosa a uermiculis fit succinum
 eius nominis. Praeterea eos iuste degere argumento est nomen, quod Graeci ἀσελγῆς, addita
 a improbos significant, ut ait Stephanus. Teumessus quoque Pisidea ciuitas, Cybira immi-
 nens, & Telmessis promontorium prope Anticragum cum portu Straboni. Eustathio autē
 Termessum hunc Pisidiae uocari: Telmessum uero Cariae ciuitatem deprehendimus, ubi ma-
 gicae artis originem fuisse, & Cicero & Plinius sunt authores. Est enim Aristophanis Dra-
 ma τελευσιῆς, ex quo duplici ff, Stephanus Telmessum scribendum putat. Sed & Termes-
 sum Pisidiae geminum dicit, maiorem & minorem uocatum, alterumque alterius coloniam
 esse. Termessum etiam Bœotiae montem. Strabo item dicit Telmessenses, sicuti & Cabalen-
 ses, Solymi putantur esse a Solymo monte illis imminente: proximum & Bellerophontis
 uallum, & Isandri filij sepulchrum, qui in bello cecidit contra Solymos. unde Homerus ait,
 εὐτέρου αὖ σολυμοῖσι μαχέσασθ' κυδαλιμοῖσι, & de filio Isandro sic ait, οἱ υἱὸν ἄρης ἄπορ πλέμοιο
 μαχάμωρ σολυμοῖσι κατέκτανεν. Ex quo apparet Solymos alios a Lydis fuisse. Eos Strabo
 putat Mylios esse. Mylia enim urbs montana, quae ab angustijs Termessi ad Apamcarum
 regionem pertinet. Cabaliam enim & Cabalienses populos in mediterraneis Lydorum Pli-
 nius ponit, quorum tris urbes dicit Balburam, Bubonem, Oemadam. Straboni uero Oeno-
 andum: Quarum conuētus adiuncto Pisidio Telmisso, Tetrapolim uocari. Cybiram uero
 & Tabas duo fratres condidere Cybira & Marfyas. Hic in loco arduo supra petram ex ar-
 gumento nominis ciuitatem uocauit. Tabam enim Graeci molarem dicunt Stephano. At
 Cybirenses Cabalensem agrum incolere, unde Coloni in Ciliciam uenere. Strabo. Cybi-
 rensis administratio inter maximas totius Asiae censetur. Quatuor enim linguis utebantur
 Pisidarum, Solymorum, Graecorum, & Lydorum. Isauria regio & ciuitas Lycaonibus fini-
 tima prope Taurum sita montem, latrocinijs & ipsa uacans a P. Seruilio cognomento Isau-
 rico expugnata. Fuit eius etiam oppidum Derba & Derbenses populi. PAMPHYLIA re-
 stat & Cilicia ex Cherfonneso. Pamphylios ex socijs Amphilochei & Calchatis, qui e Troia
 sunt secuti, ex argumento nominis esse, ex ijsque alibi alios dispersos, & ex uaria gente huc
 collectos, authores sunt Herodotus & Strabo. Cognominatā uero Mopsopiam, & cum Ci-
 licia coniunctam, & mare item Pamphylium cum Cilicio. Plinius. Eorū urbes Sida Cuma-
 norum colonia cum Palladis templo. Apendus, aedificiū Argiuorum, olim clara. Hic Ve-
 neri suibus sacrificabant, eo quod author eius generis Mopsus ex Argis huc proficiscēs pri-
 mum obuium sacrificare uouerat, occurrit autem sus, ut ait Stepha, Arrianus autē de gestis
 Alexandri

Patara

Pinara

Olympus

Corycus

Phaselis

Olbia

Attalia

Chelidoniae

insulae

Assus

Sura

Manteum

Drepane

Chimera

Phellus

Antiphellus

Dedala

Cragus

Anticragus

Solymus

Olympus

Cataractus

Pisidarum

oppida.

Selga

Segalafum

Petnilifum

Eias

Cremna

Pityasum

Amblada

Anabura

Sinda

Arasum

Tarbasum

Termessum

Selga poten-

tissima.

Teumessus

Solymi

Bellerophon

Isandri se-

pulchrum.

Cabalienses

Bubo

Oemada

Cybirenses

Isauria

Derba

Pamphylia

Sida

Apendus

Alexandri

GEOGRAPHIA

Alexandri scribit hanc gentem affecto incommodo Alexandri exercitu, ei L. talenta equosque totidem, quos nutriebant regi, dare promississe: à quibus deinde foedera frangentibus pro L. centum ab Alexandro exacta fuisse. Cilices autem à Cilice Agenoris filio, qui ad inquirendam missus Europam, ad Piraticam se conuertit: tandem partis opibus, hanc sibi sedem cum locis delegit. Quia propter Cilices piratae dicuntur primi authoris flagitio ad posteros manante, eos Cn. Pompeius trimestri bello superatos partim relegauit, partim supplicio adfecit, mariaque propterea liberosque undique comatus reddidit. Ciliciam in formam prouinciae redactam rexit quandoque M. Tullius non sine magno repetendae urbis desiderio, ut in eius apparet epistola. Strabo & inter alios in Trachiam quae ad mare & Issicum sinum usque protendit, ac campestre, quae cum Isauria ac Lycaonia terminatur, diuidunt. Ciliciae partes Caramanni est Turcarum genere ac familia, annos prope CCL. occupauerunt, unde ab Othomanis eiusdem sectae nostris temporibus pulsus, ex eisque Abraamus Caramanus ad Pium II. Pont. imploratum auxilia misit. Inter Ciliciae urbes Tarsus nobilissima: aedificium Sardanapali, Argiuorum deinde colonia fuit sedem quaerentium. Erymum eius à Tarso puenit, id est, parte pedis equi Pegasi in eo loco cadentis fracto, uel à τῷ τῆς σφύ, id est, errare, qui post diluuium ibi primum terra coeperit prope tauricos montes exicari. Tarsus enim apud Graecos multa significat, partem supremi pedis iuxta digitos, ordinem remigantium, uolucrum alam, Calathum, in quo caseus coagulat aut condit: addita uero adspiratione audacia. Campum habet quem Home, ἀλίον uocat, id est, erraticum, ubi scribit Bellerophonem postquam ex equo cecidit, claudum, ac monte lapsum procul ab hominibus errasse. Praeterea ab amne Cydno abluunt. haec ex Eustathio. Strabo Gymnasium ibi fuisse, studiumque literarum magnopere uiguisse tempore praesertim suo testatur: fama secunda post Alexandriam. Tarsi complures fuere eloquio insignes, qui in sophistica facultate claruerunt: quos in Onomatologia adnotauimus, omnium tamen obstruxit luminibus uas electionis, doctorque gentium Paulus noster. Liberam effugentem Plinius testatur. Soloe urbs à Solone, qui leges dedit Atheniensibus, cum exularet à patria hic colonos constituit. Cum uero Atheniensium linguam barbari paulatim inquinassent, Solocizare dicti sunt, eorum exemplo, qui corrupte loquerentur, ut Eustathius. Strabo autem dicit Argiuorum opus esse, & Rhodiorum, qui à Lindo uenerunt. Scribitur in antiquis uoluminibus Soloe pro Soli, quemadmodum & apud Tullium in III. de natura deorum reperitur Canephorae pro Canephorum, ratione diphthongi Graecae seruata. Ea & Pompeiopolis appellata, quia Pompeius deuictos piratas, quos uenia dignos putauit, hic collocauerit, auctor Strabo. Adana urbs neutri generis, hanc incolere Adanus & Sarus, cum Tarsensibus bellum gerentes, ac potiti in ea regione: alter Adanam ciuitatem, alter Sarum fluuium, uicinum (quod prius Coeranum uocabatur) de suis nominibus appellauerunt. Terra ipsa parum mari recedit, inter Sarum & Pyramum. Sarus enim adeo rapide fluit, ut in eum proiecta procul in ripam more teli repellat. Stephanus. Anchiala, Dionysio Anchialea appellata, sicut Thessalonica & Thessalonicea. Anchialam Sardanapalus simul cum Tarso uno die aedificauit, ubi & sepulchrum & eius statua cum epigramate Assyrjensium literis, de quibus in onomatologia diximus, testis Aristobulus Strabo. Nonnulli ab Anchiale Iapeti filia, ex qua filius Cydneus ortus, qui fluuium nomen dedit, auctor Eustathius. Mallus in ora & alto sita monte à Mallo conditore, ut Stephanus ex auctoritate dicit Callimachi. Strabo uero aliter, Mopsum uidelicet & Amphilochem hunc locum aedificasse: sed Eustathius oraculo admonitos dicit: ubi Coruus Mallon, id est, lanam ore ferret. Sunt & Malli indorum populi, apud quos Alexander de uita periclitatus est. Amaxia urbs Thraciae, Ciliciae Straboni, incola Amaxeus. Anazarba intus sita, nunc Caesaraugusta Plinio, unde Dioscorides medicus, & Asclepiades grammaticus, qui de fluminibus scripsit. Coricum oppidum, portus, & specus: unde Crocum Coricum Plinius. de hoc portu Pania dicemus. Est & mons apud Erythram Ioniam. tertium paruum Mithridatis oppidum in ponto. Roccus Paniae nauale Ciliciae circa campum Aleium, est item spelunca Palaestinae Stephano. Roccus nauale apud ostiam Sari fluminis. Elausa insula Ciliciae, quae nunc Sebastia. Mopsus apud Pyramum fluuium Mopsi aedificium Straboni, incolae Mopsatae, unde fuit Heraclides Mopsatae nobilis grammaticus. In hac urbe fuerat nobile templum Vestae ab Hadriano aedificatum, quod ex lapidis inscriptione Graeca deprehendimus nuper effossi ad radices palatii: ubi templum Vestae Romae fuerat his uerbis à me conuersis. Imperatori Caes. diui Hadriani F. diui Traiani Parthici Nepoti. diui Neruae pronepoti, T. Aelio Hadriano Antonino Augusto pont. Max. Tribu. pot. III. Cos. D. D. Seruatori Hadrianae Vestae, quae apud Mopsum est Ciliciae ciuitatem liberam & amicam, ac sociam Romanorum S. P. Q. ob diuinam eius iusticiam in iuribus illius firmiter

firmiter ab initio conseruatis. Præterea Castabala, Aphrodisias, Zapyrus appellata Steph. Castabala
 altera inter Lydiam & Cariã, & in Africa prope Cyrenem, in Scythia, in Cypro, in Aethio Aphrodisias
 pia, in Hispania. Sunt & insulæ duæ apud Alexandrũ, Aphrodisiæ uocata. Issus qui & sinui quæ Zapyrus
 nomen dedit, idem & Alexandria dicta Plinio, ubi Dareus superatus ab Alexandro fuit. Issus
 Coracesium, Holmus, Seleucia, Montes, Olympus, Amanus Tauri pars, Ciliciam à Syria Sinus Ificus
 determinans. Dicunt huc Orestem cum Iphigeniã & Dianæ simulachro uenientẽ à furore Coracesium
 delisse. Nam Amanis apud Græcos sine infania dicitur. Sunt & apud Arabes populi Ama Holmus
 nitæ uocati Iosepho: apud hunc uero portæ sunt Ciliciæ, claustra quædam ad Syros aliãsq; Seleucea
 barbaras nationes arcendas. Hunc primus transgressus Seleucus pater magni Antiochi, & Olympus
 ipse quoq; Antiochus intra hunc se ex fœdere continere iussus est à senatu. Promontoria, Amanus
 Sarpedon, Zephyrium, prope Calicadni fluuij ostia, per quem Seleucia aditur. Flumina Py Ciliciæ portæ
 ramus & Cydnus ex Tauro in mare profluunt Pamphylum: Pyramus & Cydnus & Pi Inscripção
 narus dicitur, de quo uaticinium huiusmodi antiquum Apollinis fertur. *ἔσεται ἑσσομύθους ὅτι* Anto. Pij
πύραμ. ὁ εὐρυδίνης, ἠΐονα πῶχρητῆ ἱερῆμ εἰς κύπρον εἴκητῆ. Cydnus Plinio recipit amnes L X. Tor Sarpedon
 rentes amplius centum. Hunc frigiditatis nimie infamauit Alexandri quondam morbus promotorium
 inde contractus. ABSOLVTO Chersoneso breuiter quæ nostra hic ætate gesta sunt at Zephyrium
 tingam. Hæc loca à Caramanis occupata fuisse: deinde ab Othomanis supra commemora promontoriũ
 uimus. Veneti igitur anno M. C C C L X X I I. inito cum Casano Persiæ rege fœdere litto Pyramus
 ra Ciliciæ classe infestant, & ut ex literis quas ad Antoniũ Donatũ oratorẽ apud Sixtum Cydnus
 Pont. miserunt apparet, tepere oppida quædam, inter quæ Sechir appellatum, & Coricũ an Historia reces
 tiquum & munitissimum, quæ Caramanis ac Casano restituere. Testabant quoq; Casanum
 cum maximis copijs Euphratem transmississe, uenisseq; in Cappadociam per eam partem,
 quæ patet à Syria. Cepisseq; simul & diripuisse Casaream, atq; Sebastiam maximas urbes
 quarum altera Caramani erat, abest q; à Corico iter quinque dierum. Indeque ire cõstituisse ad
 Iconium, inde contra Othomanum. Castellum autem Bir, quod est in Syria, cum aliquan
 diu obsidisset, fretus Sultani auxilijs, tandem pugna cõmissa Othomanus fugatur, tantõq;
 in hac terrore repellitur, ut Euphratis ponte impetum non sustinendo dirupto, bona pars
 fugientium submergeretur, Hæc summa epistolæ.

R. VOLATERRANI COMMENTARIORVM VRBANORVM

LIBER XI.

SYRIA

SYRIA lata quidem regio, & quæ numerosos continet populos diuer
 sis appellata nominibus, ut planè docent Herodotus, Ptolemæus, Stra
 bo. Nam & Comagena est, & Phœnicia, & Seleucis Syria, & Cœlosy
 ria, & Leucosyria, & Palæstina: Plinius uero addit & Mesopotamiam,
 & Babyloniam nomine Syriæ contineri. Dionysius poeta Syriam uo
 cari dicit circa Libanum & Casium montes usq; Sinopen, inde postea
 Assyriam incipere. Eratosthenes Syros ait appellari *ἀπὸ τοῦ σὺρῶ*, quod
 in ijs regionibus maria sint tumida, in continentemq; limum trahant
 fructibus admodum utilem. Plutarchus in parallelis Syriam uocari dicit à Syro Apollinis
 & Sinopes filio. Terminatur enim Amano monte, à septentrione: ab Austro, felici Arabia:
 ab occidente, Aegyptio pelago: ab oriente Euphrate. Igitur post Amanum & Ciliciam Co
 magena est, cuius caput Samosata Straboni. Seleucis Tetrapolim continet. Quæ quatuor
 clarissimis constat ciuitatibus, in totidem antiquitus Satrapias diuisis, Antiocheam, Seleu
 ceam, Apameam, & Laodiceam, quas omnis condidit Seleucus Nicator, primus è Seleu
 ciorum familia uir maximus: quapropter in monte Casio ei ut heroi solennia celebrant.
 Primam ac maximam patri ædificauit, secundam atq; fortissimam sibi, tertiam uxori, Lao
 diceam uero matri, ut idem scribit author. Ex ijs Seleucea sita est in ora ad Orontis ostia,
 cui mons adiacet Pieria Ptole. Straboniq; appellatus. Polybio uero Coryphasius. Orontes
 enim flu. Typhon prius est appellatus ob Typhonem apud eum fulminatam, ut scribit de
 Arimis in Iliade: deinde mutato nomine, ab illo qui in eo pontem fecit Orontes est appella
 tus. Ex Libano em oriẽs p̄ agrũ Apamiensẽ p̄pe Antiochiã & Daphnẽ in mare Seleuciã
 p̄ximũ deferẽ. hæc Stra. Polyb. in salubres eũ aquas hũanis corporib; & accolis dicit habere.
 Antiochea

Comagena

Samosata

Seleucis

Tetrapolis

Seleucea

Orontes